

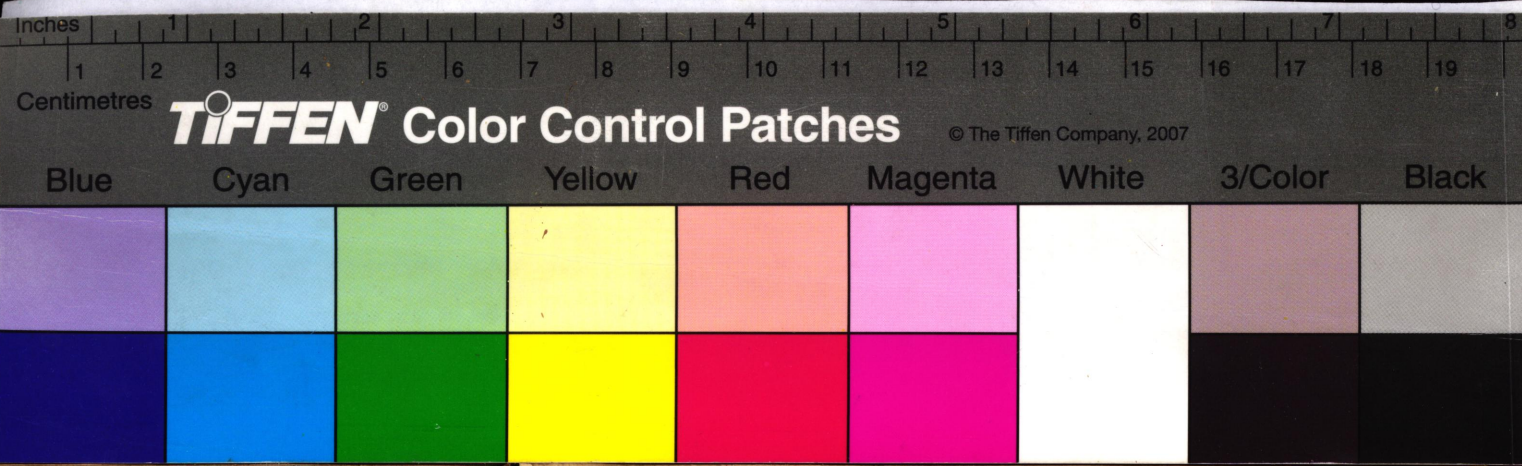
Mr. Qu.

251.

1

R.Mr. Qu.

251

360

360

IGEN SZEP HISTORIA

Sigmond Czaszarnak ideie-
ben löt Dolog, Az nemes ket Bemelyröl, Eurianuf-
roles Lucrecyarol, es azoknak egi mashoz valo
Szerelmekröl, s- Lucrecyanak halalarol, Eu-
ryalushoz valo ferelmenek myatta mint
löt halala?

84

PRIMA PARS.

OK erős firfiak bölczek es kiraliok ferel-
myat vestek, ifiak sep leaniok merges nilai miat
meg emestettek, orsagok pusztultak varosok es
varak mind földig le törtettek.

Parisnac öröme Priamus kiralnak birodalmat el veste,
Troyat el törtete Hectort le vagata Kiraltis meg ölete, ilien
orsagoknak minden tartomanyat ellenség kezeben eite,

Egi pogan assoni Samsomnak elmeiet oly igen meg va-
kita, Az ü mondhatatlan ereiet el veste semeit ki toliata,
ö magatis vegre poganiockal össe az föld ala borita.

Szent Daidnak fia bölcz Salamon kirali Istennel ked-
ues vala, de Faraho kirali leani ferelme miat baluant imada
Minden fele rendbē az vak ferelének vagiō ili nag bātasa?

Sokakrol solhatnak kiknec peldaiokrol lehetne töb be-
sedē, de kiualkeppē czak ket ifiu ferelmenek ferenczeiet
eneklem, kiknec merges voltat igen meg mutattya az ke-
gyetlen ferelmem.

Eggik Euryalus masik Lucretia mind az kettő sep va-
la, telheterlenkepen ketten ök egi masra fel geriettenek va-
la, kinek sebes tüze myat vegezetre az eggik meg holt
vala, A Azert

A. 7. 10

360

IGEN SZEP HISTORIA

Sigmond Czaszarnak ideie-
ben löt Dolog, Az nemes ket Semelyröl, Eurianu-
roles Lucrecyarol, es azoknak egi mashoz valo
Szerelmekröl, s-Lucrecyanak halalarol, Eu-
ryalushoz valo ferelmenek myatta mint
löt halala?

84

PRIMA PARS.

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

OK erős firfiak bölczek es kiraliok ferel-
myat vestek, ifiak sep leaniok merges nilai miat
meg emestettek, orsagok pusztultak varosok es
varak mind földig le törtettek.

Parisnac öröme Priamus kiralnak birodalmat el veste,
Troyat el törtete Hectort le vagata Kiraltis meg ölete, ilien
orsagoknak minden tartomanyat ellenfeg kezeben eite.

Egi pogan assoni Samsomnak elmeiet oly igen meg va-
kita, Az ű mondhatatlan ereiet el veste semeit ki toliata,
ő magatis vegre poganiocckal össe az föld ala borita.

Szent Daidnak fia bölcz Salamon kirali Istennel ked-
ues vala, de Faraho kirali leani ferelme miat baluant imada
Minden fele rendbē az vak ferelének vagiō ili nag bataras.

Sokakrol solhatnak kiknec peldaiokrol lehetne töb be-
sedē, de kiualkeppē czak ket ifiu ferelmenek ferenczeiet
eneklem, kiknec merges voltat igen meg mutattya az ke-
gyetlen ferelmenek.

Eggik Euryalus masik Lucretia mind az kettő sep va-
la, telheterlenkepen ketten űk egi masra fel geriettenek va-
la, kinek sebes tüze myat vegezetre az eggik meg holt
vala.

A

Azert

A. 7. 16

Azert most őt reſere beſedemet rolok en ez enekbe oſtom, az eľő reſeben az ű ſerelmeknek indulattyat megh irom, az vtan egy maſnak küldőt leueket mas reſeben megh mondom.

Sok ſerenczeiekről es nagi örömeokről ket reſebē eneklek, Vtolſo reſeben ſörnü halalarol az aſſonnak beſellek, ha rea halgattok ſerelem hatalmat ebből meg erthetitek.

Mikoron eľőſor Senas varofaban Sigmond Kirali ment vala, draga keſülettel czuda nagi örömmel űtet fogattak vala, ſent Marta temploma mellet egi Palotat neki ſerzetek vala.

Ceremoniacnak vegezefe vtan az templombol ki lepek, Menteben negi aſſoni egy maſhoz haſonlok eľöttök meg allapek, azoknak ſepeſget Czaſar hogy megh lata louarol le vgordek.

Ő ideie ſerint iollehet az Czaſar immar ifiu nem vala, De az buiaſagra termefeſeti ſerint giors es hailando vala, A; ſep aſſoniocckal valo niaiaſagban ű giőniörködik vala.

Aſſoniok köziben magat elegituen fordula ſolgaihoz, Kerde hogi ha lattak valaha eltekben haſonlot aſſoniokhoz, meg halattak vgimond az emberi kepet haſonlok angyalokhoz

Aſſonniok azt latuan ſemeket az földre leg ottan le ſügeſtek, ſemermetefſegel az ű ſepeſeket inkab megh ekeſtek ő tekenteckel Sigmond Czaſar ſiuet igen megh ſebeſitek.

Termettel orczaual ruhauat ezek köſt Lucretia ſep vala, ki meg haſ eſtendőt az ű ideyeuel meg nem haladot vala, Ki millak nemzete neki Menelaus meltatlan vra vala.

Ennek alapattia magasb az tőbinel haya bōuſſeges vala, Araniban köuekben ānac kötőzele es arani ſinū vala, Szep magas homloka ſēmi ſemergelſel nē rutittatot vala, Szō-

Szōmoldōke neki ekes modra hailot ſeme fekete vala, Orra ſep egienes tellies roſſa ſinū piros orczaia vala, Klaris ſ nū ayaka feier apro faga ſep kiczin ſaia vala.

Őruendetes ſaia ekeſen ſolafa tiſteſeges trefaia, mindeneknel kedues Iſiaknal ſerelmesh ſokacnal niaiaſaga, Semfelenk ſem mereſ, de nagi mertekletes mindē dolgabā vala.

Arani gyōngi ezűſtős draga köueckel ruhaiat ekeſittek Czaſar vduaranal nagi ſok ſū emberek czak űtet emlegettek, vala houa terül mindennek ſemei ű rea forditatek.

Vduara nepe köſt egi ſep Iſiu legen Pannoniabol vala, Euryalus neue gazdag nemzeteſege de közep ember vala, Harmincz ket eſtédős ſep ekeſen iaro tellies orczaia vala.

Maga viſeleſe egientő erkölczū Czaſarnal igen kedues, Szolgackal ſerſammal louackal ruhackal az ű ſallafa tellies De ſerelem ellen ezeckel nem lehet azert ű giőzōdelmes.

Nem ſok űdo muluan latak ezek egy maſt felette megh keduelec, Iollehet ſerelmet ſem egik ſē maſik egi maſnak nem ielenthetek, De az fel geriedet tűzet ſokaiglan űk el nem fedezhettek.

Egi maſſal ſokaig beſeddel ſolaffal őſue nē ſerhetenek, Mert mind nēzeteſegel nieluel es ſolaffal egi maſtul külombōznek, Czak tekintefſeckel es az ű ſemeckel egi maſſal beſellenek.

Meg ſebefűlt ſiuel fel geriet elmeuel Lucretia buſkodik, Vrat nem ſereti hazas voltat lattia ſüntelen gondolkodik, Sem eiel ſē nappal az ſerelem miat elmeie nē niughatik.

Semmi giőniörűſeg ninczen en vramban ű magabā azt mondgia, Giűlőſſeges ſaia ſok őlelgetefe keduetlen czokolafa. Iőueuē ifiunak czak tekinter-is nalā felieub haladgia.

Az fel geriet langat olcz meg moſt magadban ha lehet Lucretia, Vai ha ez lehet ne bizoni az en ſiuem nē lenne buſkodasban, De ſokatlan erő akaratom nekül elmemet

hatra vonsa.

(valasztanom)

Tudom mi volna job de most az gonozbat kel nekem Ió ueuen emberrel oh en busult siuem mi közöm vagion nekem, Miert hogi idegen országbeli arra geriedez az é siue.

Nem de nem athate vgian ezen földis ki keduemben lehesse, Hogi ha en serelmen mostani vramtul illien igen idegen, De kepe termete sep Euryalusnak siuntelenül syuemben.

Kit nem indíthatna Ióu sep orczaia es vitez abrazattia, Ki az en siuemet kelletenel fellieb immar által hatotta, Maid ketsegben esem ha edes serelmet en hozzam nem mutattia.

Nem tudok mit tennem el arulhatome azen tistafagamat, Valameli idegen firfira bizame titkomat es feiemet, Ki ha meg czal engé mas leát seret meg el hagia é ag amara.

De nem azt mutattia ekes abrazattia vig es nemes erkölczé, Valami czalardlag kit kellene fel né hog ū bēne lehet ne ottā meg eskütöm hog é serelmemet soha el ne feleicze.

Nem felek bizonnial minden kesedelmet maid kiuetek siuemből, Azen sepfegemet mert ó-is sereti latom tekin tetiből, Vagi it marad velem vagi vele el visen esmerem erkölczeből.

Vallion el haggiame ferietem aniamat az en kedues hazamat, Ne engegíe Isten hogi en czelekegiem illien nagy gonoslagot, De kegietlen aniam giakorta meg bantia az en vigasagomat.

Ferfi nekül penig örömesben lennek hogi nem vramtal elnek, Hazam ot lehet ne hol Euryalussal kedue seint lehetnek, De visontag hirem es en nemzetsegem nagi kisebfegeben esnek.

Mit arthat ennekem kit ingien sem hallok az kősslegnek besede, Az ki hirt neuet felleteb őrizi nincz semmi mere slege,

ilege, Nem vionnán torrent es nem ezak en raitam ny do lognak kezdete.

Szep Ilonat Paris akarattia nekül el nem vihette volna, Medeat az Iason Kalkos Szigeteből el né hozhatta volna, Az sokasag közöt ha enis vetkezem senki né czudalhattia Igyen Lucretia az ū elmeiben sokaig tusakodek.

De az serelemtül minden okosaga vegre meg giózetettek Euryalusnakis hasonlatos langal elmeie haborgatek,

Czabar vduaranak mellete sep haza Lucretianak vala, Mas, felol mellete csak közel hozzaia Euryalus ballasa, Vduarbā mentebē assöt az ablakrol mindēkor ő iol lattia,

Naponkent sep köuer pey louan haz elöt ünén magat hantattia, Czabar elöt aluan giakorta semeit az ablakra forditia, Kiből serelmeket mar ünön magais Sigmond Czabar iol lattia.

Akkik ast mondani soktak bizoniara ninczen abban ha misag, Hogi ha segeniek közt alacson hazakban lakhatik az tistafag, Draga Palotakbā semermetesseget nem tarthat az gazdag.

Valaki siuntelen kedue serint lakik giakorta somiuhozik, Ielen valot meg vn meg tiltot dologra giakorta igyekezik, Mert az io lakással az gonoz kiuanlag soha el nem alusik.

Igiekezik vala serelmet ki vetni siueből Lucretia, Kiert ū hazaban hogi maga lehetne be rekeskedik vala, De mihent meg lata az meg alut sikra vionnat fel lobantia.

Giakran gondolkodik kinec nagi serelmet batran meg ielenthetne, Mert az titkon valo lang az ū elmeiet sokkal inkab egetne, Vra solgai közt vala egi ven ember kinec Sosias nene.

Nemet nemzetsegből igen iambor es hiu solga Sosias vala, Ennec az ū titkat illien modō assöni meg ielētette vala,

A 3

Mikor

Mikor nag' serégel az ű haza mellől Czafar be megie' vala,

Tekintce Sosias meli igē ſep ifiak az Czafar kőrnül vadnak, Mind ez vilag ſerint ezekhez haſonlok bizoni nem talaltatnak, Ruhakkal ſerſammal termettel ſepſeggel mindent fellül haladnak.

Vaiha az vr Iſten vrat ezek kőzzül nekem engedet volna Kinec ſepſegeket ha moſtan nem latnam ſoha nem hittem volna, De mond meg ēnekem ha meli ezek kőzöt iſmeredben volna,

Sokat ezek kőzzül iſmerek aſſoniom az ſolga igy felele, pannoniabeli Euryaluſt iſmet kerdi hogi ha eſmerne, Sosias azt monda az ű aſſonianak hogi azt iſiol eſmerne.

Szola Lucretia tudom iamborſagod hogi nem mondod, ſenkinek, meg vallom teneked fel gerieget tūzed ehez nag' ſerelmemnek, Ielēczed meg neki kerlek hozza valo akarrattiat ſiuemnek.

Felele az ſolga mit hallok tetūled gonoffag az aſſoniom Nem hogi meg miuel nem de csak ſiuembenis bizoni be nem boczatom, Az en venſegemre hiegied en vramat ſoha el nem arulom.

Inkab ezē kerlek tekincz meg nemzeted giōzd meg te ſerelmedet, Moſt meg igen kōnnien az vionnan indult tūzet meg enihithered, ki hogi ha fel geried ſēmi ornoffaggal eleit nem veheted.

Az ſereted ſoka titkon nem marathat mert ű maga ki te ried, Ha vrad meg tudgia gondolt meg erkōlczet mit cze lekedik veled, Monda Lucretia halgas en vrammal ſiuemet ne iieſed.

Ki halaltul nem fel meg hidgied Sosias nem retteg mas dologtul, Valamit en ream hozand az ſerēcze el kel ſenuednem attul, De meg nem ſūnherem igazan meg vallom azen kiuanſagomtul.

Mit veſted magadat felele Sosias ſegienited nemzeted,

Czak teneked teſente nemzeti kozot parazna aſſon neued. Condolatod niluan ſok ōrző ſemekül talam veghez ſem vihed.

Melleted ven aniad feried es leanid ſūntelen veled vadnak, Vram haza nepe es iambor ſolgai tūled el nem ra-uoznak, Ha ezek halgatnak az kōuetis read es az aitok kyaltnak.

Ha ſenki teneked ōrződ nem volnais tudgia Iſten dolgot, El nē ſenuedi ō hogi ha el nem hagiōd gonoz gōdolatodat, Gondolt meg vradat ne rūticz magadat tarcz meg tiſtaſagodat.

Felele az aſſoni azt igazan mondod ſerelmes atiamfia, De az vralkodo meg dūhōt ſerelem ſiuemet haborgatti a, Tudua az gonozra akaratom ellen haniat homlok indittia.

Nagi ſokat magamban rola gondolkottam ellene tuſakotam, De nem volt mit tennem ſeimet immaran alaya hodoltattam, Kerlek ne hagi engem legi ſegetſegel az mit moſt read biztam.

Nagiot ſohazkodek Sosias azt haluan monda Lucretianak, Az en gondban farat ven ſeyemert ſolok neked mint aſſoniōnak, Ne vezesd hiredet enhicz meg elmedet tarcz meg neuet vradnak.

Meg fogadom ſodat nem hagiōd el engem az en ſemer metellegem, Meg giōzōm halallal az en ſemermemet hog' ha el nem reithetem, Vaſſal vagi mereggel en tiſtaſagomat, talam meg ōrizhetem.

Igen meg retene Sosias eſt halla monda hogi nem ſentiedem, Szola Lucretia ha en el vegeſtem te meg nē tart-hacz engem, Erre ſok ſō aſſoni emberek peldai inditamac engemet.

Latuā eſt az ſolga hog' az ō beſede ſēmit nala nē fogua, Mōda eletere hog' nē mint hirere mar nagio b gōgia volna Fogada hogi mennel hamarab talalna Euryaluſtnak ſolna.

Ezzel fel geryedet elmeyet aßonnak io remensegben eite, Az ő fogadásat csak s'oual igere de be nem telliesite, Hogi halogatással aßonnak berelmet ő meg kissebithetne.

Nagi sok ideiglen aßonnak ő s'iuet remenseggel taplala, De bogi hazugs'lagban immar ne maradna az Isiuhoz indula, Oh meli igen berfet egi aßõnialat ő nekie ezt mōda

Kerdezkedefere annal többet neki Sotias nem felele, Euryalus ötet honnan iót es ki volna ingyen meg sem esmere, Hogy s'ep Lucretia kũlte volna hozza soha azt ő nē vele.

De az berelmenek kemeni nyla s'iuet altal hatotta vala, Semmi niugodalma sem eyel sem nappal ő nekie nem vala, Titkon valo langtol belől az ő s'iuue meg emeztetik vala.

Regi erõsleget iol tuduan magaban igen czudalia magat Szidalmazza s'iuet hogi el hatta volna elõbbi okoss'agat, Mert az berelmenek erzi ű magaban giõzhetetlē hatalmat.

Ezt mondgia magaban most tudom mi legien az berelmenek tũze, Kiben nagi retteges nagi sok gondolkodas rōnid annak elete, Nem tufakodhatom mint esemben vesem semmi keppen ellene.

Illik en hozzamis az mitũl magokat Kiralyok s'e ohattak, Sem bōlcz Alexander sem az erõs Samson el nem tauozt thattak, Sõt amaz igen bōlcz Aristotelestis s'entnek kit nem talaltak.

Herculesrol mondgiak hogi kardgiat el vetnē gufallyat vót kezében, Hogi beretõienek illyen engedelmuel lehesen iob kedneben, Noha ű nalanal erõsb vitez nē volt ez föld keregsegeben.

Termesettũl vagiõ hinteruen s'iuünkben az berelmenek magua, Vadak es madarak fene Oroslaniok vadnak ő hatalmaban, Tengerbeli halak vizben sem lehetnek miatta bator'agban.

Isiakat

Isiakat ű biria veneknek meg alut s'iueket fel emeli, Min deneket meg giõz es sokatlan tũzzel az s'iuzeket egeti, Hat mit erõlkõdõm termeserem ellē most enis igiekezni,

Ezeknek vtanna modot keres vala ki altal el vegezne, Nyphus egi barattia ez fele dolognak czuda okos mestere Giorfan egi ven aßont fogada ki illiē leuelet neki vinne.

Argumentum Secunda Pars.

Non potuere validum cohibere furorem,

Prodit ingenies carta manusque faces.

Kõsõnetem vtã egesseget neked s'iuē s'erint kiuanok, Hog ha vigaztalast es io remeseget en te nalad talalok,

Mert mind egesseget es mind remeseget ēte nalad talalok,

En magānal immar Lucretia teged sockal inkab beretlek, Velem te magadis esedbē vehetted mely igē kedueltelek, Meg sebheth s'iuemnek sok fohazkodasi bizõs'agi lehetnek,

Tudõ te magadis giakorta iol latod az en abrazatomat, Ne talam s'antadis hogi lattad s'emembõl sok kōnihulatastimat. Kerlek ved io neuen ha meg nitom neked most az en tirkaimat.

Az te nagi s'epseged kedues ekesseged most megh fogot engemet, Most vesem esemben berelmed mi legien hogi en latlak tegedet, De az Cupidonak birodalma ala holod tattal engemet.

Sokat erõlkõltem meg vallõ teneked hogi ezt el kerũl hetnem, De nagi s'epsegettõl ekes termettetõl igē meg giõ zetettem, Mar te rabod vagiok fenyes s'emeyttõl mert en meg kõtõs'tettem.

Nē leherék immar soha en magānak többbe birodalmabā Etelem italom es gondolkodasom vagion te hatalmadban, Mind eiet mind nappal tegedet kiuālak varlak azē agiambā Te magad tarthacz meg csak te vesethetzelis talald el

B

most

most eggiket, Tegi valaszt ennekem hogi te irasodbol
erthessem meg elmedet, Beszeddelis ne legi mostan kólemb
hozzam mint latom semeidet.

Nem nagi dolog hidgied oh sep Lucretia túled az mit
kivanok, Eleg leszen nekem ha eginehani iget en te veled
solhatok, Az en leueleben túled ennel többet bizon en
sem kivanok.

Ezt ha meg engeded bodog ember leszek ha meg tartod
el veszek, Immar hinfegedre biztam en magamat kit felet-
te beretek, Legi io egesegben oh en edes lelkiem talam
veled lehetek.

Peczet alat giorfan leuelet ottan Lucretianak küldé, Az
únnen hazaban berencze vgi ada csak egiedül talala, Kitól
hozta volna annak kivanogat hiúfeleg meg ielente.

Gonoz hire neue ez assoni embernek eges varasbá vala,
Hogi ezt külte hoza oli nagi kissebsegnek tarta sep Lucre-
tia, Miczoda tegedet hozot en hazamhoz gonoz assoni
azt monda.

Tizteleges semelt alnak beszeddel hogi merés meg keser
teni, Nemes assonioknak hogi meredagiokat te meg se-
gieniteni, Ifiaktol leuelet vndok asson ember hogi merz
nekem mutatni.

Ha tiztelegemet es ifiufagomat most meg né tekintené,
Leuelet senkinek soha né hordanal veled azt czelekedné.
Méniel azert túlem mingiart leueleddel gonoz assó en tolé

Auagi ad kezembé had egesse mind el alnok kiratasodat,
Te magad sies el mig vrámeg nem lat ne ússe meg haradat,
Tóbbe soha ne lasd gonoz asson ember azen abrazatomat.

Az leuelet kapa sagata rapoda az humuban be vete,
Kire az ven asson tuduan assonianak ily erkölcszet felele,
Meg boczas assoniom mert nalad keduesnek lenni en est
ismerem.

Ha

Ha azt né engeded kitól hozzad iötté hogi ismet á hoz-
eriek, Szodat meg fogadó de meg lasd hogi kitól en hoz-
ad köldettettem, Giorfan visa tere remenfeget ottan ada
Szeretőienek.

Legi nagi vigasagban vitez Euryale igen beret tegedet,
Hogi né mint te úted lató-fokal inkab kedueli sepfegedet,
Szeppen meg oluasa igen czokolgata mind az te leueledet.

Nem lón úrelege hogi valást tehetne mostan kiuamsago-
dra, De el né mulattia hamar ir teneked ismet kiuasagodra,
Ven asson ki ióue Ifiu soha többer reaia nem talala.

Az el sak adosot papiroost visontag Lucretia fel zede,
Mind enik darabiat leuelnek visontag heliere heliheztede,
Ezerzer oluasa igen czokolgata ladaiban be teue,

Leuelnek hol eggik hol masik drabia siuet igen furdüllia
Vegeze magaban hogi ő akarattiat az Ifiunak meg irya,
Ezen igeckel irt leuelet viteznek köuet altal boczata.

Lucretia Euryalo.

HAd el ne remelied az mit meg né nierhecz Euryale si-
uedben, Leuellet köuettel ne bercz meg engemet en hi
remben neuemben, Hidgied hogi nem talals azok között
engem az kit gondols elmedben.

Nem vagiok bizonnial Ifiu Euryale kinek mostá alitab,
Hogi keritő assót tiztelegem ellé en hazamhoz boczataz.
En eleré tizta keres mas zeretót mert égé meg né czalhacz,

Egiebekel eli vgi az mint neked teczik de é toleé el zún-
niel, Semmit ne kerit tolem leueleid altal illien vakmerő-
seleg, Tudod hogi nem melto ember vgi en hozzam az-
ert legi egesseleg.

Iollehet neheznek teczek ez az leuel Ifsiu Euryalusnak,
Mert kölömböz vala előbi sauatul az elküdt assonnak,
Mind az altal arra vtat nita nekik irhatnanak egi masnak.

B 2

Hún

Hűn az kőuetnekis kit ſep Lucretya hozaiá küldöt vala
De igen buskodik hogi az olaſ nieluē ő ſolni nem tud vala
Az ſeretet ezben igē giorſa teue mert hamar meg tanulá.

Euryalus Lucretia, S. P. D.

NEki meg felele inte arra ötet ráita ne haragűnec, mert
iőueuē leuen nē tutta ki legiē kitől leuelet írnek. Tiz-
teſeg kerelő ſerelem lőn oka hogi en teneked írnek.

Bizoniara tudom oh ſep Lucretya ſemermetefegedet,
Nem moſtan hallottá kit inkab zeretek az te tiztaſagodat,
Hidgied hogi giólólók enis Lucretya ſemtelē aſſoniokat.

Fellieb valo iőſag ſemermetefegnél ninczē aſſoniallatbá
Mert a ſep abraſat el változando iőſag es vagiō el mulasbá,
Kihez ha nē iarul az ſemermetefeg ninczē dicziret abban.

Azert ſeretelek azert tizteltelek mindeneknek felette,
Oly dolgot nē kerek ki miat kifebűli te hiredbē neuedbē,
De mit irafombol elmed meg nem erthet beſedem megh
ielencze.

Az leuelet azert draga aiandekot Lucretyanak küldē,
Kere ne mulatna ha nem leuelere mindgiaraſt valazt iēne,
Nem ſok idő muluan à ſep Lucretya neki igien felele.

Lucretia Euryalo, S. P. D.

ELűm leneledet nem panaſolkodom mar à te kőueted.
ról Nem nagyra beczűlóm à mit nekem irtal hozam
nagi ſerelmedről, Mert ſokan ſerettek hyaban engemet
peldat vehecz azokrol.

Hogi beſelhes velem en tőlem nem lehet ſőt vgyan nē
akarom, Ha ſeczke nem tehec egiedűl en tőled bizon nē
talaltatom, Hogi ha akarnamis őrzőktől es magam hazak
tol meg tiltatom.

Aiandekid vőttem mert az ő ſep miuek engem giőniőr
kőttet

kőttetnek, Im egi giőröt küitem hogi ereted nalam hya-
ban ne legienek, Te aiandekidnal nem keucebet er es
Iſten legien veled.

Euryalus Lucretia, S. P. D.

BEueb ſoual valaſt Euryalus ira az ſep Lucretyanak,
Nagi őromem vagion hogi veget vetettel te panaſol-
kodafidnak, De hogi ſerelmemet keuele bōczűllőd az oka
banatimnak.

Tudom hogi nagi ſokan tegedet zerettek de igi mint ē
nem eghrek, Talam te nem hiſed mert ſemmi helie nincz
te nalad beſedemnek, Ha veled ſolhatnek bizoniara na-
lad vralatos nem volnek.

Vai ha en ſeczkeue változhatnak à mint tennen maga-
dis irod, Io lehet bolhaua őromesben lennek nem tenned
be ablakod, Azt en vgi nem banom hogi nem ſolaz velem
azt mint hogi nem akaradod.

Sēmit nem egiebet ha nē te elmednek io akarattiat veſē
Ha lehetne tūled miert Lucretya hogi nem ſolanal velem
Kinel iob akarod ez vilagon ninczē miert vtalz meg engē

Ha azt parāczolod hog a tūzre mēniek abbās en ēgedec
Leg en akaradod ha modod nē lehet hogi ē te veled legiek
Az alkalmatlanſag hogi ha al ellened abban enis engedek.

Változtad meg ebbē kerlek Lucretya az te akaradodat,
Hiaban valonak hol nem mōdod lenni az en ſaratſagomat,
Nem illik te hozzad ili nagi kegietlenſeg meg hidgied az
en ſomat.

Legi ſelid ha eltem akarod ēnekem im à te ſeretődhöz,
Mert ha vgi beſelles akaratom nekűl ember őldókló leſez
Hogy nē mas ſegiuerrel kemeny beſedidel te kőnieben
el vezihec.

Semmit en te tūled tőbbet nem kiuanok hanem hogi
B ; engem

engem beres, Ebben nem találhatsz semmi nemő okot kit
en ellenem vethes. Ettől nem tilthatnak kik őriznek te-
ged, hoga en velem ne lehes.

Bodognak alitom magá ha azt mondod hoga te beretz
engemet, Akarom hoga vetted el aiandekimat es nem seg-
ted keduemet, Ne talam azokis esedben iutatnak valami-
kor engemet.

Né nagiok azokis voltanak de talam ezek sokkal kissebek
Kiket ez leuellel egiüt en teneket mastan vionnat küldök
Czak te beretödert ezeket ne vtald róuid nap tób et küldök

Az meli arani göröt é neké küldettel viombol ki né esik
Giakor czokolással te helyeted túlem a czak neduesittetik
Legi io egessegeben mar azen siuemis túled vigasztaltatik.

Giakorra egi máfnak ilyen leueleket irogattanak vala,
Vegre Lucretia az ő nagi berelmet meg ielentette vala,
Kiroli gy leuelet ezen ertelemre Euryalusnak ira.

Lucretia Euryalo, S. P. D.

○ Erőmet akarnek vitez Euryale en teneked engedni,
Az é berelmemben mit é túlem kered tegedet rebeltet-
ni, Mert te nemzetseged es ekes ternietöd tólem ast meg
erdemli.

Igen teczik neké az te nagi bespegöd es kegies tekinte-
töd, De nem lehen iomra ha enis köueterem az te nagi berel-
medet, Ősmerem magamat nem tarthat berelmem nagi
mereteklefeget.

Tudom hoga sokaig az mint hallom ide az varasban nem
iöhecz, Ha iatekban kelök houa legiek ostan mikoron
el menendez, El nem maradhatnak azt alitom penig hoga
veled el nem vihecz.

Sokaknak peldai rettentnek engemet az te nagi berel-
medtől, Kik el hagiattak berelē ideien idegē eberektől
De az többi kőzöt kiualtkepē az mit hallottam ezek felől.

Mikorō az Iasō Colkos Szigetebē az nagi Sarkāt meg őle
Es az arani gyapiat az ő ven attyahoz Görög orsagbā viue
Medeat meg czala kinek segetseget akori dolgaban kere.

Meg őletet volna Cretabā Zezeris Minotaurus kezetől,
Hoga ha Aryagne tanaczabol onnat el né szabadult volna,
Egi pusta sigetben hagyta ő agyaban kit el hozza attiatul.

Igen meg czalatek Dido Eneastol az únnón vendegetől
Mikor be fogada vg mint futot eberr Troia vesedelmeből
Mind okot mind fegiuert halatra talala az idegen eberről.

Külfő berelemben nagi sok vesedelmet sokfor hallottam
Ienni, Azert nem merem mast alnok berenczere az en fe-
iemet vetni, Szarnias az berelem felek veled tólem hoga el
kezd repülleni.

Nekrek firfiaknak az berelem ellen erős elmetek vagiō,
Az assoni allatok berelme meg hidgyed halalban vetue
vagon, Nem csak beretnek ok ha nem dihossegek min-
dennel niluan vagion.

Ha tarsot nem talal ninczē rettenetesb az mi beretetünk
nel, Mert ha fel geriedünk hirōnk harra vettyük nem
gödolonk semmiuel, Nincz mas oruossagunk ha nem csak
hoga legiünk mi az mi beretünkkel.

Az mi taqul tölönk azt mi sokkal nagiob buzgosagal ki-
uanniuk, Czak hoga buiasagunk lehessen minekünk hala-
lunkat sem banniük, Az mi eletünket es az mi hirünket
czak semminek alittyuk.

Nemes semeli hazas gazdag asson vagiok iob azert mast
ennekem, Az te berelmedet hiuen alhatatos siuemből el
ki vetnem, Ne legiek saphonak se philisnek tarfa mastan el
kerülhetem.

Kerlec azert teged ne kiuanniad hozad mastan en berel-
memet, Olcz meg magadbanis hoga ha lehet tóled az fel
geriedet tuzet, Assonyallatoknal erősb az firsiu azert tú-
led meg lehet. Ha

Há berecz engemet miert igyekezel az en veszedelmére
Az io akarattal az te kiuanfogod niluan nem ferhet egibe,
Te aiandekidert egi draga kereszted kültrem legi egesegbē.
Veszeg nem lehete vitez Euryalus hogi az leuelet lara,
Mert vyonnat irod besed az ő hitet felette fel geriezte,
Azert illien boual sep Lucretyanak irt leuelet erebte.

Euryalus Lucretiae S. P. D.

Ohen edes lelkem te sep Lucretia leg mast io egesegbē,
Ki keues meregel vigasztalast kültel énekē leueledben
Meli merget mindgíarast el vehetz en tölem ha leses velē
sében.) Az tennen gióródel meg peczetlet leuel mikor
kezembe itra, Sokkor meg ouassá es meg czokolgatá de
masra intes aban, Hogi nem mint en hozzám valo ferel
mednek kiuanfaga mutattia.

Azon kerš engemet hogi ne feresselek mert artok azzal
neköd, Idegen firfinak haylando ferelmet te mert nem
kőuerhetöd, Meg czalt assonioknak peldaitül irod hogi
te feiedet felted.

Oly igen sep moddal es draga igekkel irasod ekesitod,
Hogi azokkal inkab az ē ferelmemet te read fel geriestöd
Elmednek nagi voltat czudaltatod inkab hogi nē el feleit-
hetned.

Vallion ki giólólne feretöyet azert hogi bölczeseget lat
na, Ki ha lagitani ferelmem akartad ne mutogattal volna,
Te tudomaniodat es bölczessegedet titkolnod kélet volna.

Illyē irassoddal nilu ā meg nem oltod az en hitének tüzet
Mert mikor oluasom az te leuelednek czudalom ekeseget,
Inkab fel geriestöd hog te sepségödnek ē latō bölczeseget

Szepseg es bölczeseg io erkölcz ekeseg ferettetnek tege-
det, Mondgiad az kőueknek hogi változtassak meg az ő
termezeteket, Fordicz meg vizeknek foliasit vgi enis
el feleitle k tegedet.

Mikor

Mikor ā fenies nap az ő keleti fele az egen visa fordul,
Mikorō az hegiek hotul meg vresednek es az erdők va-
daktül, Az ē ferelmemis el idegenedik ackor Lucretiatol,
Az mint te alitod hidgied nem oli kőniū dolog az firfi-
aknak, Az fel geriet langot hogi ők meg olthatnak hama-
rab assonioknal. Sőt nemelliek mongiak hogi ebben erōf-
bek assoniok firfiaknal.

De nem tusakodom mostan fokot erről terek en besedē-
re, Szükseg hogi felelliek ā te leuelednek mindenik czike-
lire, Kínaltkepen ā hol fok peldakat hozuan folasi öve-
ueniekre.

Egientő vetek az mind az firfiakban mind az asson ne-
pekbē, A mint elő haniad nagi fris besedekkel te ekes leue-
ledben, Sokan assonioktol firfiak kőzzölis meg czalattak
eltekben.

Priamusnak fiat Troilus Herczeget Crisis assoni meg
czala, Iffiu Delphibeust Paris vtan ā sep Ilona el arula, Az
ördöngös czircze az ő feretöiet baromma változtata.

Meltratlan dolog ez ha keresni vetket mindenekben alit-
nak, Ezek peldaibol az időnemenieket ha mind czalard-
nak mongiak, Meni assoni alat ez vilagon vagion giülöl-
segben hozhattyak.

Illik hogi azoktul peldat vegiönk az kik meg nem cza-
latkoztanak, Mint Antoniuszal ā sep Cleopatra vegre meg
marattanak, Nem sükseg hogi ebben azok kőzzül mostan
elő samlaltassanak.

Ertem hogi oluasfad ā bölcz Ouidius kőniueben irt ver-
feket, Kiből meg erthetted ā Görög Iffiaknak idegen fe-
relmőket, El hattak erette feles oršagokat hazokat nemze-
teket.

Ezen kerlek teged lelkem Lucretia hogi ne gondold az
okat, Az kiknek ektelen dolog ellenzeni ā mi gondola-
tunkat

C

tunkat, Kik igen keuesen talaltatnak há meg famlalodis azokat.

Nem azert kiuanlak hogi túled el valliam hanem hogy beresselek, Eltemben naladnal ez vilagon tobbet bator ne ismerhessek, Ióueuennek ne modgi mert az akaratom hog itvaloua legiek.

Or lehet en hazam valahol te lebes berelmem Lucretya, Hog ha ideigle el tauozadomis syetuē ióuók haza, Dolgai mat sepen hogi el vegešhessem megiek Magiar oršagban.

Tudom hogi talalok alkomatossagot itt meg maradašoban, Sok dolgai vannak el mulhatatlanok Czašarnak ez oršagban, Azoknak gongiokat magamra fel vešem maradok ez varasban.

Ha penig igi nem fog az en kónetsegem ióuók ide Hetrusiaban, Auag az Czašarnak hely tartoia lesek ebben az Tartomaniban, Hišem hogi meg nierem mert en kedues vagiok Czašarnak vduaraban.

Semmit ne fel azert en gióniórussegem siuem es remensegem, Mint en lelkem nekül bizony nalad nekül nem lehet en eletem, Kóniorül en raitam mert mikeppen az hold naptul meg emeztetim.

Tekincz meg munkamat en giakorta valo en saniarusagomat, ves veget immaran te sok kenzalidban halazd el halalomat, Mind eyel mind nappal sok ehezsimet tudod vigyazasimat.

Latod abrazatom nagi berelmē miat mely igen meg heruadott, Alig tarthattia mar lelkemet en testem anira megh faradot, Szúleid giermekid meg oltem volnais igi alhatnad bosudat.

Ha te igien búntecz egem beretódet vallion mit miuels azzal, Ki raitad bosbut tótt vagi az kinek voltam valaminben en karral, Bizony ehez kepest el senuethetetlen haragod lešen azzal.

Oh

Oh en ekesegem oh en vigasagom berelmem Lucretia, Vegi be te keduedben hogi azen siuemet az ki ne saniargassa, Ha berecz engemet giorfan ird meg nekem ez siuem kiuanfaga.

Szabad legien immar nekem azt mondanom hogy im te solgad vag ok, Nam az iabor es hiu solgakat beretik Czašarok es Kiralyok, Noha mindenfele rendet felliuul mulnak azoknak meltosagok.

Legi io egelegben es io berēczeben oh en gióniórusgē, Te vagi remensegem felelmem berelmē ez vilagon eletem Legy io keduel hozzam es io akarattal es vgy tarthacz meg engem.

Mint ha kióul Troyat semeiddel latnad gióšhetetlének teczik, De ha nagi kosokkal erdeknie kezdik igen hamar megh tórik, Azon keppen asson iffiu besedetól naponkēt giózetetik.

Szorgalmatossagat ó beretóienek hogi iol ešeben veue, Negied leueleben el tilkolt berelmet niluaban meg ielente, Illyen leueleuel Euryalus siuet bertelen fel geriezte.

Lucretia Euryalo, S. P. D.

Mar bizoniara tóbbe te elenód en nem tusakodhatom, Te nagi seplegódet azen berelmemben rešetlenne nem hagiom, Megh gióšted imaran en erós elmemet neked meg hodoltatom.

Oh en segin feiem hogi el vóm előšör túled leueleidet, Ez lón oka niluan hogi vezedelemre vetettem eletemet, Hogi ha az te hited es okos tanaczod meg nem segel engemet.

Tarcz meg Euryale az te fogadasod kit leueledben irtal, Ha berelmed ala tudatlanfag miat mar engemet haytottal, Ha el hadnal bizoni mindeneknél feneb gonoz arulo volnal Kóniú megh czalnotok az segeni egi igiú assoniálatokat

Szegienb annal nektek meg nem tartanatok az ti fogadas tokat, Azert hanē lebes allado ielencz meg az te akaratodat

Helyē meg az dolog meg változathattuyuk az mi kiuan sagunkat, Az mit meg kel bēnünk igen otalmazzuk ma stan attul magunkat, Veget meg kel latnunk hogi felben ne hagiuk el kezdet dolgainkat.

Affoni ēber vagiok ē keueset tudok tennem magad iol tudod, Ream es magadra hogi ha firfi vagi te legien ne ked nagi gondod, Imar tyed lesek hogi ha fogadafod es hi ted meg tartandod.

Ezt en nem miuelnem az te hifegedben ha mastā ketes volnek, De bizom te benned hogi ōrōke batran neued al tal elhetek, Isten veled legien en giōniōrūfegem vezere eletemnek.

Tertia Pars.

ENnek vtannais nagi fok leueleket egi masnak küldezek. Mind egik smind masik oly nagi buzgofagal egi masnak felelenek, Mert mind az kettōnek az ō kiuanfaga hogi egiūt lehessenek.

Felette neheznek es lehetetlenek ez dolog teczik vala Mert soha egiedül sem kiuul sem belōl Lucretia nem vala, Vra Menelaus fok ōrzd semekre mert ōtet bizta vala.

Az olaok kōzbt igē el teryedet vetek ez mindeneknel Hogi felelegōket sokkal inkább ōrzik mind aranyal ezüst nel, Esekben nem vesik hogi nagiob bolondfag semmi nē lehet ennel.

Az meg tiltod dolgot az affoni emberek sokkal inkább keuanniak, Az mit akars banniak az mit te nem akars visō tag ast kiuanniak, Ketiesben vetkeznek ha valamenire sa iokra boczatandgiak.

Mint az verōfenien mely kōniū egi sereg bolhat meg ō rizni,

rizni, Szinten olyan kōniū akarattia nelkül affont megh otalmazni, Czak heaban ōrzik az ki ōnōn maga nem akar tista lenni.

Szelidithetelē mindenek meg hidgiek vad az affoni allat, Kit sēmi ōrizō se penig meg tiltas soha nē sabadihat, Mert ō az ōrzdōknel sokkal inkább ōriz oly igen okofagal.

Ott egi iffiu legien attia fia vala az sēp Lucretianak, Kitōl leneleket giakorta küld vala batran Euryalusnak Mert serelemet ennek meg mondotta vala mint hiū attia fianak.

Ennek lako helie Lucretia annia hazahoz kōzel vala, Oda Lucretia anniat latogatni giakorta megien vala, Azert ily vegezest ōk egienlō keppen azzal tōttenek vala

Mikoron az Annia sēp Lucretianak az sēnt egihazban menne, ō kamaraiaban akor Iffiu Euryalust be rekestene, Anniat mint ha latni Lucretia menne Euryalussal lenne,

Ket napot hagianak kik estendōnelis hosabnak latcznak vala, De igi az serencze semmit nem solgala az ō vegezeseknek, Mert meg ertoen affoni Iffiu ki rekestē napian vegezeseknek.

Nagi somorusagos kōuetseget Iffiu monda Euryalusnak Lata Lucretia hogi ki nilatkozot alnokfaga dolganak, Monda hogi oly vtat keretek nem alhat ellene aniam ānak,

Egi Pandalus ueuū fogora ferienek ot az varasban vala, Ennekis itkait az sēp Lucretia meg ielentōtte vala, Mert az fel geriedet lang ō elmeieben meg nē alusik vala,

Est izene titkon ō sereitōienek hogi azzal baratkoznek, Mert az io erkōlczū es az ō dolgabā hiu ēbernek lattatnek, Ez altal ō nekik sēmbē leteleknek mod es vt talaltatnek.

De nem teczik vala az Euryalusnak hogi titkat arra biz na, Menelaus kōrniūl sūntelen forgodni ō sēmeiuel latta, Mert igen fel vala ne talam valami czalardsag abban volna

Tanaczkozás kōzben Euryalus arra Czabartul vastatek,

Coronazattyarol vegezne Papaua Romaban be küldetek,
Meli köuetleg nekik ſep Lucretianak igen neheznek te-
czek.

De nem lón mit tenni mert raita Czabarnak kemeni pa-
ranczolattya, Ket egez holnapig az Czabar dolgaert ó Ro-
maban mulata, Addig Lucretia ſiralmas ruhábá főtet giaz-
ban elt vala.

Mindenek czudalliak de nem tudgiak okat ó ſomor-
ſaganak, Soha vigafogat nem lattak ó neki mind egi ózue-
gi aſſonnak, Vgi teczik ű neki ha fogiatkozafa volna az
fenies napnak.

Az ó haza nepe hogi latak hogi fekszik ſüntelē ó agiabā,
Betegnek alittiak mert soha az elót nem volt ily nagi ba-
natban, Nagi fok oruoſagot kerefnek ó neki vadnak nagi
buskodásban.

Senki neuetteget nem latta ó neki ſem agiabol fel köl-
tek, Miglē Euryaluſt eleibē halla Signond Czabarnak ió-
tet, Mint egi meli alóbol ottā fel ſerkene hog halla ióuetelet

Le vete aſſoni magarol giaz ruhaiat ekeſſen fel óltózek,
Hazanak eblakik ó mind fel nittata ſiueben meg valtozek,
Kit ha lata Czabar Euryale monda ne tagad à mit latek.

Senki Lucretiat te tanul lettódben irkin soha nem latta,
De hogi te meg ióttel lattuk imar fel költe piros haynal
czilaga, Mint hogi hurotnak az ſerelemnekis ſemi reite-
ke ninczen.

Trefalſe en velē Czabar az mit ſolas Euryaluſt azt mód-
gia, Nem tudom mi legien az miról nekem ſolſ Czabar
elót aſt mondgia, Az te louaidnak neireteſe inkab ótet fel
ſerkentette.

Ezeket meg monduan titkon Lucretiat azert ó tekenteli
Es el feletkózuen az ó ſep ſemeit neha rea ſigeſti, Meg
iótele vtan czak intefefefekkel lón ó elfő kóſóneti.

Egi nehan nap mulua aſonra nagi gongia Euryaluſnak

vala, Piaczon meg neze meli Menelaulnak czak haza mel-
let vala, Hónat ablakara ſep Lucretianak giakran tekintel
vala. Kufart aiandekal ott meg engeſtele monda Eurya-
luſnak, Ez ablakrol ſinet minden nap lathatod te ſeretó
matkadnak, Valá egi ſükſeg heli czak három ólnire elle-
neben ablaknak.

Igen Euryalus fok ideig neze ſokaig varakozek,
Ha törtenet ſerint aſſon arra ióne kibē meg nem czalatek
Nem fok idó muluan ielen az ablakon Lucretia lattatek.

Ket fele tekinte móda mit czinalſ it ſerelmem Lucretia,
Houa meg maradi meg oh ē ket ſemēnek ekes vilagoffaga
Tekincz ide ream oh en ſegetſegem lel kemnek vigafaga,

Vagiok Lucretia nez meg ſemeidel az te ſeretó matkad
Te vagi en ſerelmē vai ha ſemeiddel az en ſiuemet latnad,
Moſt ſolhatok veled de meg ólelnelek hogi ha ſeied hait-
hatnad.

Eurialus monda nem nehez dolog ez maidā megh czele-
kezem, Aitodat ſarlod be miglen az laitoriat az ablakra fel
teſem, Szerelmünk órómet ſoka halogattiuk az mint eſē-
ben veſem.

Ha eltem akarod monda ne miueld aſt mert az nem ion-
kra vagiō, Innet iob kez felól tudod hogi ennekem gonóſ
ſombedom vagion, Sót az kufarbanis bizoniara nekem
keues hitelem vagion.

Innet beſelhetünk de mas vtatt nekünk arra kel valaſta-
nunk, Eurialus móda halalom az latas es az mi beſelleſőnk,
Hogi ket kezeinkel ſiuem Lucretia óſue nē ólelhetőnk.

Sok beſelles vtan ablakon egi maſnak aiandekot adanak
Nē tób aiandeka lón Eurialuſnak mint az ó matkaiának,
El nem titkolhatak de hire lón abban or az ven Soſiaſnak.

Monda ven Soſias czak heaban allok ſeretóknak ellenők
El veſ ē aſſoniō haza meg ſegienül ha gondot nē viſelek,

Az ket

Az két gonos közöt iob az kissebiket ha valasztó nekiek,

Affsoniom szerelme hogi ha titkon leënd semmit nē art ő neki, Latom hogi meg vakult sem hirtet sem neuet mar meg nem tekintheti, Io hirtet meg tartom samermetesseget ha meg nem orisheti.

Nem akarom haza hogi meg segienüliē sem hogi meg őllie magat, Munkamat nem sanom el megiek meg tudom tüle az o sandekar, Mig lehete tülem ellene allottam hogi el hagiastam dolgat.

Közönleges vetek minden emberekben az faitalan buia-fag, Senki nincz oli ember ez seles vilagō kit nem bant az kiuanfag, Az ki okossagal czelekedik mastan annal vagion tistafag.

Ezeket meg mōda Iata Lucretiat hogi agias hazbol iine Semmit nem mulata az affsonniak ottā eleibē ő mene, O tō le meg kerde miert hogi szerelmet mar vele nē közlene,

Euryalus niluā te igen szeretōd az affsonnak azt monda, Tōlem el titkolod de meg lasd kinek his dolgotat ne bizd mastra, Mert első bölczefeg ne keres mast erre hogi ez ne legien tuduā.

Magad kōuet nekül el nem vegezhetōd az te akaratodat Tudom fok idōtül foguan meg tanultad hozzád nagi hiusegemet, Paranczoli affsonyom erted szerenczere vetem az en feiemet.

Nagi gondom volt nekem hogi az te szerelmed ki ne nī larkoztassék, Te meg ne büntessel az te feried penig kissebsegen ne essék, Minden nemzetseged es az te ven aniad meg ne segienültessek.

Monda Lucretia bizony igaz az mit mōdash nekē Sofia, Mindenkor nagi hitem ez bizodalnam volt az te iamborsagodbān, De rest es ellenzō valal előb nekem az en keuanfagomban,

Mastan.

Mastan hogy te magad aianlod magadat nem felek czarladfagtul, Hogi egiūt lehessék az en szeretōmmel varom iamborsagodtul, Io latod meg giulat szerelemnek langia nem valhatom meg attul.

Erted Euryalus nekem meg kel halmom mert nem tudok mit tenni, Bizoni nagi bolondsag hogi ha tufakodol ebben megis elleneni, Egiūt ha lehetnek ez vian ne talam mertekletesb lehetnek.

Menniel azert giorfan sep Euryalushoz attiamfia Sofia, Mutas vrat neki mikeppen lehessen kōnien hozam iutafa, Negied napot varion es akoron lesen iob alkomatossaga,

Az parast nep közzül buzat hoznak ackor vramnak vduaraban, Ackoron be iōhet hogi ha őltezendik segeni ember ruhaiaban, Garadiczon ackor hordgion ius buzat vranak tarhazaban.

Tudot első aítot az gradicz melōl nilik agyas hazamban Az napon ott lesék mond megh ő nekie az belsō kamaraban, Tōbbitōl el valliek csak ő maga legien vgi iōyōn be hazamban.

Iollehet ez dolog az vē Sofiasnak igen neheznek teczek De nagiob dologtul seluen ő ellene semmit nē tufakodek, O magat talala affsonia tanacza tōle meg ielentetek.

Haluā Euryalus vgi mint kōniū dolog ast ő semminek vele, Szepe Lucretianak paranczolattiahoz őnnōn magat kesite, De az negied napi varas kesedelmet hōssu idōnek vele.

Oh te balgtag sinned meg sūretült te vakmerō okossag Oh retenhetetlen elme szeretōkben miert vagion nagi vakfag, Hogi csak igen kiczin dolognak te nalad teczik az nagi gonossag.

Mi lehet oly magas alaczonnak kit te hidgied nem alitanal, Milehet el oli igē be sarlot akit te nilatkozua nē lelnel

D

M. le.

Mi legien oli igé vesedelmes amit kóniúnék nem találnal,
Czak heaban túled az hazas firfiak feleségöket órzik,
Törüeni es felelem es semermetelleg ráita nem vralkodik
Ellenöd né alhat fenki az munkais neked jateknak teczik.

Minden allatoknak meg feliditöie ferelem meli ektelen
Fő gazdag es kedues Iffiu bölcz es okos firfiat mire visen,
Hog barfó ruhaiat le vetuen magara daraczot fakot vesen.

Ki ének előtte nagj giöniörüségben fel neuekedöt vala.
Hogi terhet hordozzon valan mast ferelem keferite öte
arra, Az piaczon aluan mint egi terh hordozo önnön ma-
gat arullia.

Oh meli hihetettlen czuda dolog volt ez hogi illyé nagj
firfiat, Az parasfag közöt kel keresni mastis ki tanacza
valtoztat, Ez feles vilagon mar nagj ob valtozast en nem
tudom ki halhat.

Ez volt az miröl fölt az bölcz Ouidius valtozasrol irt kö-
niuben, Hogi az embereket baromma valtoztatta az fere-
lem kepeben, Circe feretöiet fene bestyaua teue terme-
tiben.

Mert oli oktanul az ferelem tüze emberekben gerye-
dez, Hogi eset el hagian oktan allattul czak keueset
külömböz, Meg vakult elmeie meg remült ö siue hason-
lo az köuekhöz.

Euryalus lata fel teczek az hainal kit czak alig var vala,
Az parasf nep közze magat elegituen immar bodognak
mondgia, Menelaus hazanal sakokban az buzat nagj siue
serint horgdia.

De ala iöteben ö az garadiczon többitöl el marada,
Agyas haz aitaia meg nita mikeppen Sosias hatta vala.
Be menuen egiedül az fep Lucretiat hazban talalta vala,
Közeleb iarna hozzaia fep soual ö nekie köfönc,
Legi io egefegebn lelkem Lucretia eletem remenfegem.

Mast

Mast hogi te magadat talaltalak vagiö siüének nagj öröme.
Az mit regtöl fogua keuantam te túled imar mastá meg
niertem, Sëmi közbé vetes sem penig fal ninczen közöt-
ted es közöttem, Mast bizony sabadon az en ferelmemet
czokolom es ölelem.

Euryalust latuan az fep Lucretia igen el almelkodek,
Io lehet az tanacz Ifiuknak ö töle folga altal adatek,
Nem hiheti vala leleknek alittia oli igen czudalkozek.

Az ölelgetesen es czokolgotasan de vegre meg ösmere,
Monda te vagie itt oh en siuem lelkem Iffiu fep Euryale,
Hozzaia sorita fep feier orczaia az pirofag be tele.

Mast latom bizonnial hogi vagion en hozzam teneked
nagj ferelmed, Hogi ily vesedelmes dologra erettem mast
feiedet vetetted, Meg hidgied hogi enis soha nem keresek
mas feretöd hellieted.

Vigie az Vr Isté nagj feréczeuel veghez mi ferelmön-
ket, Te birodalmadban leszek mig az tagok tarttiak ben
nem lelkemet, Erdüel attanak feryének el hagian te eret-
ted en ötet.

Szükszek azert mastan oh en vig ferelmem es en giöniö-
rüsegem, Hogi vesd le ez vndok ruhakat kit vöttel mast
read en erettem, Az te fepsegedet enged hogi lathassam
mutasd meg magad nekem.

Le vetneu az vndok ruhakat magarol fenlik fep ruhaja-
ban, Az beselles közben futamek Sosias meg alla az ayto-
ban, Monda magatokat oyatok ihol iö Menelaus az hazba.

Monda Lucretia vagion egi reitek heli it az en agiam
allatt, Az kiben tartani az en vram fokta draga fele marha-
iat, Kiröl irtam neked abban mastan meni be vram meg né
talalhat.

Io! esedben vegied igen meg örizzed magadat mo zdu-
lastul, Nem tuda mit tenni azt kelle mielni az mit halla

D 2

affon-

abfontul, Meg nita az áytot Lucretia hogi sot hallá az ő
vratul.

Menelas ketten be mene bertussal letetelet keresnek,
Kire mondgiak vala hogi buksegek volna varasbeli nepek-
nek. Sohul nem talalak Menelaus monda ottá felesegenek.

Iol esemben nem i ut ne talam be tötté reitekben en azo-
kat, Ottis meg keresem menniel Lucretia hoz előbör vila-
got, Igē meg rettene mihēt ott meg halla Euryalus azokat.

Mar giölöli vala az szept Lucretiat igi buskodik magabá,
O gonos serencze mire hozal engem ily nagi vesedelem-
ben, Buiasagom miat ihol kel akadnom mast nekem az ha-
loban.

El vestem hiremet neuemet Czafarnal valo keduēsege-
met, Abbanis ketsegem vagion hogi meg tarczam it azen
eletemet, Oh mindē bolondnal en bolondab vagiok mint
vestem el magamat.

Akaratom serint eitem en magamat ez nagi vesedelem-
ben, Ha ily dragan adgiak bezzek ketes öröm vagion a
serелеmben, Róuid giōni örűseg nagi hobbu banatot rekes
te en siuemben.

Vaiha meniorasagert kellene sēnednem ez nagi niomo-
rusagot, Az öröke valo örömert vennem fel ez nagi san-
iarusagot, Kire kiczin fűsthöz hasonlo örömert most ve-
tettem magamat.

Ihol immar pelda vagiok es sidalom mindeneknek elöt-
te, Szegien vallas nekül nem lehet feiemnek innét mene-
kedese, Mert ha ki mehetnek senkinek, serelme többbe be
nem rekestene.

Vigi ki en Istenem en iffiusagomnak mast ne vesd tudat
lanasagot, Tarcz meg vram engem hogi te fellegednek en-
gestelliem haragiat, Mert esemben vöttem hogi nem kel-
let volna seretnem Lucretiat.

Nem

Nem seretött bizoni ha nem mint egi saruast halora hat
tot engem, Tuttam czalardsagot absoniallatnak megis el
nem kerültem, El iőt azen napom nincz tob segetsegem
naladnal en Istenem.

Szep Lucretiais oly igen sertelen ezen meg rettēt vala,
Hogi nem mint ő magat seretöiet sokal inkabā felti vala,
De nagi giorasagot oruofagot hamar ez ellen talalt vala,

Monda ihol vagiō vram az ablakban egi kiczin iskatula,
Ha iol emlekezem vgi teczik ennekē hogi oda tötted vala
Erette futamek akarattia serint ala eitötte vala.

Monda hamar vram mert nem akartommal ablakrol ala
eitem, Fussatok erette kart addig ne valliunk en innen fel-
liül nezem, Giorfan mind az ketten erte futamanak hogi
semmi el ne vesen.

Ebből minden ember eseben veheti absoni ebernek dol-
gat, Meli igen nagi könnyen ő mikor akaria meg iaczorat-
tia vrat, Ki absoni ebertől soha nem czalatot sentnek mód-
hattia magat.

Entrűsabeli modra magas vala haza Menelausnak,
Nagi sok gradiczok kin ala fel iarnak raita czinalua vānak
Mig oda iaranak mas helt ada addig ő az Euryalusnak.

Mihēt el fel sedek visöttag az hazban mind ketten fel iu-
tanak, De hogi csak egietis az iskatulabā iük meg nē talala-
nak, Reitekben keresek ott giorfan meg lelek ottan ki in-
dulanak.

Szep Lucretiais az aitott meg nita monda Euryalusnak,
Ierki immar lelkiem serelmemnek sarnia te vagi vigasagō
nak. Iōuel ki kutt feie giōni örűsegemnek minden niaias
sagomnak.

Sēmit ne fel imar mert sabad mezeye vagiō niaiasagōk-
nak, Mastan helie vagion ölelgetesönknek es czokolgara
funknak, Az hiu seretöket nem hadgia az Istē kedues nia-
iasagoknak.

D 3

Iōuel

Iouel be Rosa bal iouel ſep Liliom maſt az en kebel ében
Mit alaſ en vagiok az te Lucretiad miert vagi rettegeſbē,
Miert ketelkedel nam vagiok te hozzad bizony en nagi
hiuſegben.

Alig vethete ki meg rettent ſiueból Euryalus felelmet,
Szepē meg őlele es meg czokolgata mindgarafſt ſeretőiet,
Monda hogi melto vagi kiert en fel vegiem az felelemnek
terhet.

Kar volna hà ingē adnanak ili edes nagi ſep giōni őrűſe-
get, Kar volna heabā nekünk el mulatnűk ili őlelgeteſeket
Ez őrűſő meg halnek ha fel tamadhatnek ereted hid ezeket

Oh en io ſerenczem es en bodogſágom vallion teged lat
A vagi talā alom mulādo iateka ſemeimet fogta be, (lake,
Vallion kezeimben oh en edes lelkem kezeidet tartome.

Ackor Lucretia ſep rancz nekűl valo vekonī ruhabā vala
Kiből tagainak ſep ekes termeti igen meg teczik vala,
Teſte feierſege ſemeinek fenye vgian velagnak vala,

Oruendetes ſine es ſep tekinteti piros feier orczaia,
Ekes neueteſe es nagi mertekletes az ő moſoliodaſa,
Szep keſkeni dereka tellies az ő mellie es ekes allapattia.

Iffiu Euryalus ſemmikeppē magat meg nem tartoztatha-
ta, Felelmet feleituen mertekleteſteget ackoron hatra ha-
gia, Az mi ſerelműnknek maſt vegiűk giōmőlczet Lu-
cretianak monda.

Iffiu nak előſőr mint ha tuſſakodnek ellene Lucretia,
Monda hogi hitire es tiſteſegere ő neki gongia volna,
Beſednel czokoknal őlelgeteſeknel tőbet ő nem kiuanna,

Euryalus ſola nem tudod mit mondaſ ſerelmem Lucre-
tia, Ha nem tudgia ſenki hogi mi ketten vagiunk aztis
meg nem tudhattia, Ha valaki tudgia bolond ember leſen
aztis ha nem alittia.

Ez nekűl hirűnket ha meg kiſſebittiűk tudatlāſag mi tū-
Ez az:

Ez az ſerelēnek giōmőlcze ki nekűl mindenkor ſűk őlk ő-
dők, Iob inkab meg halnek hogi nem mint annakűl ez
hazbol el ki mennek.

Monda Lucretia gonoffag az tūled Euryalus felele,
Gonoffag az iokal hogi ha mi nem előnk mikor tūlők le-
hetne, Nagi fok keuanſagō munkam faratſágom hog csak
heaban lenne.

Ezeknek vtanna ſep Lucretianak ruhaiat fel emele,
Kep mutatas keppen megis tuſadodek ellene egi keueſe,
De faratſag nekűl csak keues műkaual vegre ūtet meg gőze
Nem vgi lőn azoknak dolgok mint talmanak hanonnal,
törtent vala, Hogi az elő dolog az ū ſerelmekben veget
vethettet vala, Hanem fokal nagiob langot előbinel ben-
nek inditott vala.

De eſebe inta nē volna iauara hogi ha fokka ott lenne,
Egi keueſet euek iuek matkaianal az vtan el ki mene,
Gonoſt ő felőle az parazt ruhaban ackor ſenki nem vele,

Oli igen czudallia vala ackor magat Euryalus vtaban,
Vallion mire velne Czaſar ha igi latna mōgia vala magabā,
Bizō csak neuetſeg czuffag es ſidalom lēnek ő vduarabā,

Tudō mind adigis hogi ſoha ēnekē bekeſeget nē hadna,
Miert vōttē volna Paraſt ruhat reā mig tūlē meg nē tudna,
De maſra mondanā mert tudō keduebē nekies Lucretia,

Ruhaiat le vetten à kik ū nekie hiu barati valanak,
Meg beſelle nekik hozzaia ſerelmet az ſep Lucretianak,
Meli nagi felelembē előſőr az vtan nagi őrōmbē voltanak

Eſtis mongia vala bezzeg nagi bolondſag volt baratim
en tūlem, Hogi ili ſerenczere egi aſſon kezeben bizram
volt azen ſeyem, Maga az en attiam kis giermek korom-
ban nem igi tanitot engem.

Az aſſon nepeket haylando kegietlen vadaknak mongia
vala, De ackoron niluan attiam tanitaſat el feleitettem vala,
Mikor

Mikor vallaimat az nagi sak buzakkal é meg terhelté vala,

Meli rut ekreléseg es meli nagi kissebseg é raitá eset vol
na valaki égemet az buza hordasbá meg ismerhetet volna,
Auagi Menelaus az kereskedesben ha reamtalalt volna,

Nagi kemeni törüenie vagion itt azoknak az kik paraz-
nalkodnak, De feleségekre anal nagob vagió haragia firfiak
nak, Egik veresegel masik fegiuerrelis ellene az azoknak,

De ha sinton Menelaus meg engette volna is eletemet,
Nem de kötözue nem küldöt volna az Czarhoz enge-
met, Meli nagi kialtással es nagi czatogással vittek volna
engemet.

Bezzeg nagi bolondfag volt akkor en bennem ha most
an meg gondolom, Meli sok vesedelem allot feiem felet
hogi ha elő samlalom, Kiból Lucretia által lón ennekem
bizoni sabadulasom.

Oh te bölcz es nemes hiu assoniallat mit nem bizhatnek
read, Ha ezör feiemis volna ennekem miért nem biznam
te read, Lat ő hinfegedet nem oly alhatatlan mikeppen az
i ngo nad.

Tudod szeretnie az te szeretödöt megis tudod örizni,
Mert ki tudot volna illyen hamarfagal illiē vtat gödolni,
Melliel keresöket az reitek helliekról el tudot volna muta
tni.

Teneked aianlom az é eletemet ast kit te meg tartottal,
Nem tulaidonitom bizoni en magamnak hogi elek ez vi-
lagon, Nem kimellem töled higied Lucretia az kit enne-
kem által.

Oh draga elmeiő tekintetö giöniorúsegés nielüő,
Oh ssep feyer sinü tellies abrazatu ki csak ok os besedö,
Vallion mikor lehet veled mulatassom igaz az hiu szeretö.

Szep aiakaidat vig szerelmē vallio mikor czokolgathatö,
Szep ekesen solo repeiö nieluedet mikoron halgathatom,

Ket

Ket feier melliedet oh en siuem lelkē mikor tapogathatö.

Bizony kiczin dolog baratom akates amit te tanol lattal,
Mēnel közelb lēnen annal sebnek teczik ez assioni abrazat-
tal, En az Libyai Kiralne assontis nem mondö sebnek ēnel.

Nē czudalö en ast hogi Kādalis Kiraly az ö ssep feleséget,
Az ö hiü tarsanak akarta mutatni latna tellies örömet.

Enis örömet meg mutatná teneked Lucretianak testet.

Meg nem beselhetē en kölömben neked az ö czoda ssep-
seget, Telē erheted meg azē szerelmének mondhatatlan
örömet, Tudom hogi nem banod meg nem beselhetē en-
nek giöniorúseget.

Igy beselgetennek Euryalus ketten tarsual Akatessele,
Lucretia dolgat nem mere közleni igi az ö felesuel,
Senkinek ű nem hün Sostast nem mere bantani besedeuel.

QUARTA PARS.

EGY POCARUS neuö tiztes Ifiu legin Panonyabol vala,
Oly igen felette az ssep Lucretiat ezis szereti vala,
De Euryalussal az serencze neki nem egi arant solgala.

Miert hogi ssep vala gondola hogi ütet Lucretia szeretne,
Mert vig tekinteti es niaias besede neki ast jelentene,
Azert ast gondola magaban az Ifiu hogi ast meg kesertene.

Bölczen czelekedek leuelet felette vekoni hartiarajira,
Igen be kötöze hogi meg ne teczenek egi bokor vyolabá,
Szep Lucretianak niuita mikor be mene leaniokal tēplöba

Lat utal veragot assion el nem veue kit ő igen segienle,
Az é assioni inte bogi tüle el vēne az nē nagi dolog lēne,
El veue de egik leanianak ada többe hoza sem veue,

Azon közben ismet valami tanulo deakok erkezene,
Veragot el kerek leanioktul köniē kit tölök meg nierenek
Leuelet meg latak kit az verag közöt be kötözue lelenek,

Igen nagi keduekben deakok az előt valanak assioniok-

E nak,

nak, De hogi vduara lön Senasban Czafarnak ok meg
gióióltetenek, Az feguer sórgesben tób gióiórúfeget az
vtan talalanak.

Igen fok giúlóseg harag es iregíseg közöttek tamat vala,
Az vitezió nepnek mikint arthatnak okot keresnek va-
la, Vyollaban talalt alnokfagot azert meg ielentetek vala.

Hogi ást meg oltafak semit nem kesenek viuek Mene-
laufnak, V hazahoz mene feddessel sitokkal sola Lucretia-
nak, Vegre meg engede hogi meg erte sauat iambor ven
assonianak.

Soha nem túrhete hamar az Iffiura panasla az Czafarnak
Iffiu meg eskúuek hogi soha né solna tób sór Lucretianak
De hitit meg sege mert ú mas leuelet ira ísmet assonnak,

Farsangnak elein telnek közepiben ez dolog törtent va-
la, Mikoron az Varas súntelé iatekban es vigaságban vol-
na, Assonyok ablakban Iffiak az vczakon hogi hagygal-
nak vala.

Gondola Pocarus alkomatossagat hogi akoron io volna,
Czoda írot bölczefegel az leuelet viazban be takara, Ho-
gi meg kesertene ha Lucretianak serelme hozza volna,

Aztis okofagal hoba be takarua ablakon be hagita,
Túzhöz közel esek az ho az vyazrol leuelről el oluada,
Menelaus lata felefeget dorgala hogi leuelet oluasa,

Eböl meg ertheti niluan minden ember serelemnek ere-
yet, Ki mikor akaria sokaig mutattia nemelnek keduefe-
get, Nemelnek visontak semmi okofagal nem hadgia elő
mentet.

Ást mondgiak nagi foka hogi bölcz embernek nem art
hat az serelem, Kit meg kel engednem azoknak kiknek
ollian nag bölczefegek, Hogi csak igaz okos es bölcz erő
segben vagion gióiórúfegek.

Ezeknek gazdagnak, seginnek betegnek nincz semmi
külóm

külómsegek, Ezek az Phallaris rez bikaiabanis bodoglag-
ban elhetnek, Kic közül alitom ez seles vilagon hog nem
fokat lelhetnek.

Igaz dolog azert minden ebereknek közönseges eletok,
Kedueflek síuókben igé vralkodik niluan az seretóknek,
Kiket akar le von kiket akar ísmet tőle fel emeltetnek.

pocarusnak dolgat igen bölcz tanacznak vallion ki nem
mondana, Ki sep viragogbá leuelet az vtan hoban hagitot
vala, De az io serencze bölcz okofaganak ellene allot vala.

Ezt haluan Pocarus hogi ú alnokfaga ki nilatkozot vala,
El sokek né mere tóbbe meg maradni Czafarnak vduara-
ban, Nem esek karara sep Euryalusnak Iffiuak el futasa.

Né heaban sóktak köz besedben Magiarok azt módani,
Hogi ha az meli varat senki né ostromol kóniu ást meg tar-
tani, Kinek seretóye ninczen kóniu annak mindenkor
tista lenni.

Vala egi kis soros vczá Lucretianak ó agias haza mellett
Honnat az kő falon sinton az ablakra akar kis fel mehet,
De nappal nem mere ást meg keserteni mert ez czak eyel
lehet.

Történek azomban kelle saluiaban menni Menelausnak,
Alkomatossagot kiuel ísmet ada Iffiu Euryalusnak,
Eyel istaloban mene tanaczabol amaz ven Sosiasnak.

Szenaban reitezué igen varia vala hogi Sosias ielt adna,
Dromo neuú solga iúni istaloban louaknak enni adna,
Czak egi kis hea lön Iffiu Euryalust viaual meg nem ere,

Hirtelen futamek Sosias hogi lata monda solga tarsanak
Had nekem az munkat menniel viseld gongyat te az mi
vaczoranknak, Mastan kel iol laknunk mert tudot erköl-
czet az mi fúsneni vranknak.

Mikor ithon vagion iol tudod mint kemel túlunk ú min
deneket, Assoniom io keduu mastan fúzet nekünk ú sep

Drága etkeket, Menniel azért giorfan ma id enis el megiek
keficziel mindeneket.

Monda Dromo mindgyart jel megiek nam arra vagion
nekem nagi gondom, Vram aſtalanal hogi nem mint loua-
nal en örömesben lakom, Bator ſoha többbe onnat meg ne
üüyün Iſtentül aſt kiuanom.

Felele Sofias hogi aſt halló túled diczirem te dolgodat,
Enis mar regen el változtattam volna az éfüſueni vramat,
De aſſoniom égem reggeli etkekkel giakorta tartoztatot.

Maſtan ithon ninczen egiunk igiunk ez eyel mi ſémit ne
bankogiünk, Mig ū hazá nem iü addig örülhetünk nagy
vigan lakozhatunk, Egi egez holnapig nem ennenk meg
annit az mennit maſt meg eſünk.

Dromo hazban mene Euryalus latán ſenabol el fel kele
Sofiat diczere ſorgalmatoſſagat ū neki meg kőſőne,
Giorfan az kő falon ſep Lucretianak agias hazaban mene.

Latuan Lucretia ſepen meg ölele ottan megh czokolga-
ta, Venus dolga vtan borral ſep etekkel Euryaluſt iöl
tarta, Keueſet mulata mert az Menelaus azőban haza iuta.

Hirt tön ven Sofias aſſoni az etkeket aztalrol mind el
raka, Rettene az iſſiu nē tud mit tennye el futni akar vala,
De modgiat talala vra eleiben ki mene Lucretia.

Monda azt mar velem vala edes vram hogi te paraſta let
tel, Hogi enni ideig akaratom nekül te az faluban keſtel,
Ketelkedem hozza ot talá valami leant te meg kedueltel.

Tudom firfiaknak ū feleſegekhez nagi hitetlenſegekert,
Maſut ne hali hogi ha az ketſegtől akarſ meg menteni en-
gemet, En mind etlen itlan varlak egiel velem im hozatok
etkeket.

De az Menelaus kiuül az faluban imar vaczoralt vala,
Azert agias hazban vgi mint farat ember ő igen ſiet vala,
Hogi meg keſlelhetne viſont ő nekie mōda ſep Lucretia,
Roſallya neuő falubol iobagiok ma borokat hozanak,

Erőſſen diczerek de azok en túlem meg nem koſtoltata-
nak, Ierōnk az pinczeben koſtolluik meg.üket ha ioknak
talaltatnak.

Iob kezeuel giertiat bal kezeuel penig vranak kezet fo-
ga, Az alſo pinczeben ketten egi mas mellet igy menenek
ök ala, Gondola hogi elment immar Euryalus vrat iſmet
fel hoza.

Mas napra kelenek az vra aſt hiſem ketſeges vala hozza,
Mert az vcaza felől kú fallal ablakot be czinatatta vala,
Az kufar hazatis onnat el vonata honnat beſelnek vala.

Latuan az ſeretök ezen mind az ketté igen el buſulanak,
Nem ſeleithetik el az ő ſerelmeket fokat gondolkodanak
Eſenben Pandaluſ felől valo tanacz iuta Euryaluſnak.

Előb Euryaluſ ſemmikeppen hinni Pandaluſnak nem me-
re, De hogi ū latnaia ſep Lucretiaual külömben nem lehet
ne, Ackor az ketſeges oruoffagot vgi mint bölcz őruos e-
lő veue.

Giorfan ſallafara Pandaluſt hiuata mellette le űltete, Ket-
ten maradanak mert ſolgaít ottá mind ſeienkēt ki küldē,
Kere hogi az miert hiuatta ſenkinek aſt meg ne ielentene.

Hogi teneked erről ſolliak monda neki giakorta el veg
eztem, De meg nem lehetet mert te hiuſegedet annira nem
eſmertem, Maſt immar meg mondom mert fok baratimtul
iamborſagod ertettem.

Iol tudod mi legien az emberek közöt az ſerelem hatal-
ma, Nem tudom vetektül vgi penig erőtül vagion ő birol-
dalma, Nincz oli erős ember kinek ſiue vagion hogi nem
volt vele gongia.

Mindeneknel ſenteb az ő ideieben az Dauid Kirali vala,
Ő ſia Salamon bölcz es mindeneknel Samſomis erős vala,
De azért eg kiczin ſerelētől magat meg nem vōhatta vala.

Fel giulat elmenek gonoz ſerelemnek az penig terme-

ſeti,

veti, Hogi mikor tilalma vagion akor nagjok sokkal gerie-
dezese, Semmi oruofaga nincz tób hanem mikor vele ő
seretöie.

Voltanak regenten az mi idönkbenis firfiak es affioniok
Kinek serelmeknek meg tiltasa miat törtent sörniu hala-
lok, Visontag az egiüt valo löttel vtan el mult nagi buz-
gofagok.

Nincz iob az embernek mint ideikorán engedni bere-
lemnek, El vesti eletet vala ki ellene vezerlő az vizek-
nek, Sokkal batorfagosb mindniarast menteben boczattya
az seleknek.

Ezt azért bebellem hogi nagi serelmemet teneked megh
ielenczem, Kiben ha akarod lehet túled nekem igen nagi
segetsegem, Az mi hazon innet következik aztis teneked
meg bebellem.

Nem tudom mi dolog igen meg serettem en az sep Lu-
cretiat, Kiben ninczen vetkem mert serencze biria embe-
rek akarattiat, Kinek birodalma vagion mindeneken kik
vannak az egh alatt.

Azt alitom vala en az itt lakozo affonyallatok közül,
Hogi emleiekbenis azt viselik azt mit lattam az ő semek-
ből, De mint ha etető volna ő semekben vgi lattat ezektől

El hittem vala en bizonial hogi seret engemet Lucretia,
Mikoron ű kegies semeiuel giakran ream tekintet vala,
Visontag hogi ütet seretnem seplege arra keferit vala.

De esemben vöm en hogi az haloban heaban rekestettē,
Az vtan hogi őis engemet seressen mind azon igiekeztem
Nagi lok irasommal es köntörgelemmel immar astis meg
niertem.

Fel giulat az affoni en penig geriedek mind az ketten
el vesünk, Ha mi eletünknek hosszabitására oruofagot nem
telünk, Hogi ha minekünk te az mi serelmünkben nem
lesés segedelmünk,

Vra

Vra az őczeuel nem kölömben őrzik mindenkor Lucre-
tiat, Mint az erős Sarkani kolkos Szigeteben őrze az a-
rani giapyat, Es az harom feyü Cerberus sűntelen őrzi
pokol kapuiat.

Sok időtől fogua ismerem immarā az ti hazatok nepet,
Nemessék gazdagok vattok iol hallottā en az ti hireteket,
De bar Lucretiat ne lathattam volna az ti attiatokot fiat,

De vallion ki lehet ellene alhato az gonoz seretetnek,
Ki nem valasztasbol ha nem törtenedből ada az serelemnek
Mind ketten giótródónk es alatta vagiunk minden ves-
delemnek.

Iol lehet meg eddig igē el reitettük az mi nagi serelmün-
ket, De ha ez vtanis el nem fedezhettük el vesttiuk mi fe-
sűnket, Ha te meg nem tartod ekes tanaczoddal most az
mi eletünket.

Talam meg lehetne tőlem hogi magamban azt en meg
enihitenē, Te nemzetsegődnek hireiert neuert bizoni me-
gis miuelnem, Hogi ha hasnotokra es tistefegtekre valo-
nak en est velnem.

De Lucretianak meg dihót serelmet imaran iol esmerem
Vagi magat meg olne ha innet elmennek vagi meg keres-
ne engem, Az te hazatokat es nemzetsegtőket így meg
kifebitenem.

Ez volt az en dolgō kit te hiusegednek akartam megh
mondani, Mast keressőnk vtat kiuel az gonosat tudgyuk
el tauostatni, Erre segetseget te naladnal többet nē tudok
kit keresni.

Magamot en neked ayālō igerem attiamfia Pandule,
Enged serelmünket ne legien ennelis incab geriedezese,
Ha egiüt lehetnek ne talā meg sűnnek sűvőnk geriedezese

Tudod minden rešet es mindē iarasat Menelaus hazanak
Tudod astis mikor valahona legien vta őnnen maganak,

Tudod

Tudod mikor vihez be komoraiaban engé Lucretianac.

Menelaus ócze czoda forgalmatos órizóie affonnac,
Minden bebedere es tekintetire vigiaz Lucretianac,
Minden neuetefet es fohazkodasit meg nezi kire vannak.

Ha lehetne túled niluan meg kellene ez embert iaczot-
tatnunk, Mikor Menelaus tauol leßen ackor egi massal ta-
naczkozzunc, Aztis el iktassad mind az tób órzóckel ho-
gy ne legien bantafunc.

Tudom hogi teneked hísen Menelaus es sodat meg fo-
gadgia, Talam Isten adgia hogy Lucretiatis az te kezed-
ben bizza, Kit hogi ha meg mitiel te altalad leßen vtone fia
badulafa.

Sok io kóuetkezik kit meg erthet ebból az te bólcz oko
fagod, Mert az te hazatok tíftefedeg ezzel te ioban meg
tarthatod, Az mi szerelmúnket te el fedezheted Lucretiat
meg tarthat.

Egi eyel ha nekem titkon engettetik nem art Menelaus-
nak, De ha ez nem leßen vtannam iduefe ha leßen az affón-
nak, Mindenek meg tudgyak es nagi kisébfege leßen ti
hazatoknak.

Gondolliad de meli nagi neuetsege leßen ó raita az kós-
fegnek, Az egez varafnak segienere esik nem csak az egi
nemzetnek, Latod nem esik iol dolgunk ha ellene tufako-
dol te ennek.

Ne talam mondanad hogi meg hallion inkab feginerel
vagi meregel, De íai bizony annak ki meg fertesteti ma-
gat az ember verrel, Es az kiczin vetket hidgied meg
bünteti Isten órók halallal.

Nem io az gonofat meg óregbiteni de io meg kissebite-
ni, Az ket gonoz kózzúl búkseg az kissebet mindenkor
valasztani, Mint hogi az iok kózzúl az nagiobiot soktak
mindenek valasztani.

Nekónk

Nekónk minden vtonek valahoua nézónk mindenút ve-
sedelmes, Ez az kit mutatot talam te altalad nem leßen ve-
sedelmes, Kitiel mind ó neki mind penig ennem nem
keues hasnot tehez.

Igen meg busultam hogy latom giótródni az affont en
miattam, Hogi nem mint tegedet vntatnalak inkab gióló-
feget keuannam, De tóle nem lehet en sem hagihatom el
ast en magam iol tudom.

Semmi remensegónk bizoniara ninczen minek ónk ele-
tónkben, Hogi ha az mi hitünk fogiatkozast talal az te me-
sterlegedben, Es nem viseltetik az te bólcz gondodal el-
medben czendefegben.

Mast azert segitz meg minket io hirünkben tarcz meg
nemzetsegedet, Io teremenedert hogi haladatlannac te
ne alicz engemet, Azon igiekezem hogi nagi fő emberre
tehesselek tegedet.

Tudod hogi en kedues vagiok az Czafarnal neked min-
dent nierhetek, Most penig eskóssóm es az en hitemre ne-
ked fogadast tessek, Hogi tennen magadnak es maradekid
nak fő Ispanfagot szerzek.

Az mi szerelmúnket magtunkat hirúnket en teneked aian-
lom, Te nemzetsegednek hiret tíftefeget az te hitedre bi-
zom, Te tarthacz meg minket csak te vestheczelis magú-
kat read hagiom.

Mosoliódek ezen hogi halla Pandalus egi keueset halga-
ta, Monda hogy im ertem de bizony akarnam ha ez nem
törtent volna, Nektek engednem kel hogi ha mar kóste-
tek az dolog ebben vagion.

Tudom nemzetsegem hogi ha nem engedek esik nagi fi-
dalomban, Feienkent miatta leßünk nagi segienben es na-
gi batrankozásban, Latom hogi geriedet es ú maganakis
ninczen birodalmaban.

F

Hogi

Hogi ha nē talalo eleit meg oty nagi bulutaban magat,
Atagi az ablakon az berelem miat ala hagittya magat,
Latom hogi nē nezi sem hiret sem neuet sē penig az ő vrat
Sokat ő ellene baltam bidalmaſtam legitani akartam,
Nindeneket vtal eretted ő neki semmit nem hasnalhattam,
Te vagi elmeiebē teged kiuan gondol kin igē czudalkoſtā.

Giakorta engemet hozzaia bolutuā Euryalusnak mōdot,
Mint ha ū nem volna az berelem miat annira meg valtozot,
Kinel tiſtab okoſb aſſoniallatod egeſ varos nem tartot.

Oh meli czoda dolog hogi az berelēnek vagion ily nagi
ereie, Es az embereknek ū termefetekben illien erōs ha-
talma, Kinek oruofaggal ſūkfeg volna maſtan ha alhatnek
ellene.

Mondom en magamis hogi mas vtat ezben bizony nem
talalhatok, Ha nem azkit tennen magad maſt mutatol ab-
ban kel maradnotok, En erette leſek nektek hirre teſem
ha modot talalhatok.

Nem illic en hozzam tūled ez dologert hogi valamit ki
uannak, Czak hogi ez fele hirt es reiank iouendō neuet
tauoztathatnak, Euryalus monda bűn volna ha azert ne-
ked ioual nem lennek.

Az mit meg igertem az ſū Iſpāſagot hidgied neked meg
ſōrzōm, Czak hogi el ne veſed aſt az meltoſagod tūled
ha en meg ſōrzōm, Felele Pandalus czak abol ne legien e-
redeti nem veſtem.

Ha ream nezendō ſabadon akarom hogi ennekem adaf-
ſek, De illien ok alatt nē akarō ſenki nekē kōteleſteſsek,
Hogi ha hired nekūl az meg lehet vala ōrōmeſt azon valek

El megiek mar tūled aſt mondgia Pandalus legy nagi io
egefegben, Te es azonkeppen Euryalus mōdgia legi nagi
io egefegben, De nagi gondod legiē hogi egiūt lehelsūnk
legi erte mindenekben.

El va-

El valek Pandalus Iſfiutul es ezen felette ōrtiendezek,
Elōſſor hogi illien ieles ſō ēberrel ő meg ōſmerkedhetek,
Maſodſor ōrūle hogi az tartomaniban ſō Iſpanna teretnek.

Czoda keuāſaga az meg igert tiſtre az Pandalusnak vala,
Iol lehet beſeddel mint ha nem kellene aſt ielengeti vala,
Aſſoni allathoz haſonlo erkōlce ő neki ezben vala.

Oh meli czudalatos es meg merhetetlen az Iſtēnek tana
eza, Hogi ő ez velagot ioknak gonofoknak egi arāt oſto
gatta, Meltatlanoknakis az meltoſagokra vtokat meg ni-
totta.

Sok rend es gradicz tugia minden ember vagion az ne-
meſſegben, De igen keueſet talalſ ki igazan iutot volna
ezekben, Hogi ha iol meg haniod veted eredetit ezeknek
mindenekben.

Minden orſagokban azokat alittiak maſt igaz nemeſſek
nek, Az kik ſabagsfagal es nagi gazdagsfagal felette beuel-
kednek, Noha az gazdagsfag ritkan iar mellette az iambor
vitezſegnek.

Koborlas vſora es az arultatas fokot nemeſitet meg, Sokat
hizelkedes hazugsfag vit elō fokot vndok ſōſuenſeg, Nemel-
liet ōldō gles es feleſegeknak vetke gazdagitot meg,

Igen ritkan vagion aki igaffagal giōithellen gazdags-
got, Azt tarttiak ki minden fele ſūuet kaſal az rakhat na-
gi aztagot, Akar honnat legiē nem kerdik hol vōtte czak
legien fok ioſagok.

Az gonoz giūitō ueſ gazdagsfag iutalma hidgied hamif-
ſag annak, Kit az mas velagon igen nehez terhe leſen az
gonofoknak, Azert czak aſt tartom igaz nemeſeknek kik
vitezſſegel talaliak.

Nem bōczūlōm bizoni az draga ruhakat es az nagi Palo-
takat, Falukat iouakat draga berſamockal keſitet vaczo-
rakat, Mert ezekben latom ſokſor vralkodni valami bolō-
dokat.

F 2

Tudat-

...tudatlanag azért az ki mind ezekben volt az gazdag-
fagot, Miert im ezt iol hallod mindē fele vetek lelhet mast
nemesseget, Az mint Pandalus csak keritelere im niere
mast nemesseget.

Nem sok idő mulvan esek haborufag kiűl ot az faluban,
Mert Menelausnak iobagiat meg őlek az űnnön faluiaban,
Szűkfejlőn ki menni hogi ő törűen berint veget tenne
azokban.

Monda Lucretia tudod edes vram hogi te nehez ember
vagy, Te nehez igető vton louon menni mert mastis bete-
ges vagi, Keres egi poroskat kölczőn talam Kőnieb hogi
te ven erőtlen vági.

Haluán Menelaus tudakozni kezdē holot találhatnanak
Felele Pandalus hallom hogi io vagion Iffiu Euryalusnak,
Hogi ha parázcolod en magam el kerem mint ha kernem
magamnak.

Mőda Menelaus akarom ha el megī Pandalus mentē mene
Euryalus kőnieb louat neki ada magaban est felele, Te
azen louamon en felefededen igetek Menelaē.

Azt vegezek kőstők estue niolc orakor Euryalus ot len
ne, Es rea halgatna mikoron az hazbā Pandalus enekelne,
Menelaus louon ott hamar el mene Pandalus el kefite.

Ašsoni Agyas hazban Euryalus kiűl az ielt csak alig
varia, De nē halla az ielt az ora peniglen immaran el mult
vala, Achates azt mondgia hogi meg czufultatot kiuel ott
ketten vala.

De neheznek teczek az sok varas vtan gondola hogy el
menne, Hol egi hol mas okat az kesedelemnek forgattya
elmeieben, De hogi Menelaus őcze ielen vala Pandalus
nem enekle.

Semmit nem alusik Menelaus őcze czalardsagtul igen
fel, Ne alugiunke mar Pandalus ašt mondgia semmit ez
egē

egē esel, Bizony en alhatnam mert amint aranzom vāgiō
imaron ēifel.

Czodalkozom raitad hogi Iffiu korodban ili termesetōd
vagian. Kik veratta fele alhatnak azokon saraz nyaualya
vagian, Nem tudom mit vigiaz ierűnk el imaron binten
ideie vagion.

Mőda hog menűkel bator de elōfőr lasuk meg az aito-
kat, Iaruluā azokhoz mind azokbā vete ő ott nag lakatokat
Vala egi nagi vasis kiuel be sarolni soktak vala aitokat.

Kere hogi Pandalus vassat fel emelni ő nekie segitene,
Mert oli sulios vala hogi ašt ket ēberis nehezē fel emelne,
Halū Euryalus mar hogi be mehetne lehetetlenek vele.

Felele Pandalus az Iffiu leginnek kitől fels mast oly igē,
Minem meg ostromliak az hazat hogi sarlod az aytokat ily
igen, Hisem azért lakunk belől az varasban hogi bekeuel
lehetnenk.

Mesēe vannak tőlōnk kiuel hadakozunk az Florentia-
iak, Ha ellensegtől fels ez egi hazban teged kőnyen megh
találhatnak, Hogi ha lopotul fels azok ellen aytok iol be
sarulua vannak.

Fainak en vallaim bizony en az terhet mastan nē emel-
hetem, Tōrōdōtis vagiok tereh vifelesre erōmet nem es-
merem, Emeldfel vagi hadel mert bizony nem lehet ezbeli
segetsegem.

No am iarion monda Menelaus őcze bator imar el me-
nyōnk, Achatesnek sola Euryalus hogi meg egi oraig it
legiōnk. Talamazonk őzben valaki meg nittyā bator ošt-
tan el menniōnk.

Felette meg vnta vala mar Achates Euryalus varasat,
Arkoza magaban hogy miulta kellett meg sakaštani almat,
Oštā nem kesenek egi kis hassadekon meg latak Lucretiat
Iffiu oda mene monda egesseget telkem šep Lucretia.

Haluan est az affoni igen meg iyede akara el futnya,

De batorfagot von a fele indula kerde kiczoda volna,
Felele az Iffiu en vagiok berelmem az te Euryalusod,
Nisd meg en oromem regen varlak teged vagion efel iol
tudod, Szauat meg osnere de mig nem lathata nem nita
fel az aytot.

Nagi munkaual ostá ott az retezekből lakatokat ki fede
De hogi az nagi tamaß vassakat aytokrol o el ne emelhete,
Czak ket lab niomnira nehezen az aytot o ket fele fefite

Igen meg forituan magat Euryalus az ayton be forula,
Barattiat Achatest kere hogi istrasat onnat kinul allana,
Lucretiat kapa sepen meg olele igen meg czokolgata,

Ackor Lucretia o kezei kozot nagi hertelen meg hala,
Nem tud o oromtul auagi felelemtol de sine meg heruada,
Rettene az Iffiu nem tud mit tennie okat ne talalhata,

Monda o magaban ha otet itt hagio halalra melto leszek,
Ha vele maradok enis bizoniara o miatta el vesek,
Ne tudok mit teni bizoni minden felol vesedeleben leszek,

Oh te bodogtalan berencze menie mez ket anye mereg
benned, Meli fok vesedelmes halalban forgottam giakorta
en eretted, Czak ez vala hya hogi vgian kezemben beret-
tomet meg ollied,

Miert hogi engemet inkab o elotte regen te meg ne ol-
tel, Miert hogi az sene suo Oroslannak torkaban nem ve-
tettel, Miert te kegietlen mint o neki inkab hogi ennek e
kedueztel.

Szerelmet meg giolze halalat nem sana az affonial mara-
da, Az meg ne holt testet agiarol fel veue sep e meg czokol-
gata, Sok köny hulataßsal es fohaskodassal o nekie est mo-
da,

Oh en vig berelme leke Lucretia hol mostan az te esed
Hol vannak fuleid es vig tekinteto sep fekete semeid,
Miert ne nes ream ne hallas ne felels mikoro solok neked,

Molodogtal ream mint az elot bokrad en vagiok te elot
ted, Te Euryalusod vagiok kezeimmel ki olelgetlek te-
god, Oh en siuem lelkem else auagi haluan forgatlak
mastan teged.

Miert nem mondottad hogi meg olom magam halni ha
meg akartal, Ha solni ne akarß maidá altal utom oldalamat
az kardal, Hogi egiut vegie ki lelkunket az testbol im az
kegietlen halal.

Oh en vig eletem en gtoniorusegem es kedues remense-
gem, Tellies niugodalman igi vese el imar te veled az en
feiem, Meleg az te testod lelked erzek benned nem holtal
meg azt velem.

Emeld fel semeid es ekes feiedet eletemnek viraga,
Miert ne solß nek e igi fogacz volte be eng e agias hazadbá,
Ez volte az orom es az niugodalom kire engem hiuattal.

Keli fel teged kerlek oh en niugodalman tekincz Euri-
alusra, Euryalus vagiok miert nem nes ream az te vigasa-
godra, Azon kozben nagi sok kunihulatafokat hullata ho-
lokara,

Mint ha rosa vizzel meg otostek volna az affoni fel ser-
kene, Mint nehez alombol fel oczodot ember semeit fel
emele, Lata beretotet monda holot valek berelme Euryalus,

Miert nem engeded hogi en ez velagbol most ki mulha-
tok vala, Az te kezeidben valek bodogagfal mast meg hal-
hatok vala, Illi igen kiuanam mig tuled el valom lelkem-
nek ki mulasat.

Ezeket meg mondian az agira mind ketten ok egiut in-
dulanak, Holot egez eiel vgi mint ket beretok egi massal
mülatanak, Mint az Troiabeli Haioban Parissal Ilona mu-
latoznek,

Marfnak es Venusnak nem volt illien kedues egik ma-
siknak mondgiak, Szep ekes besedel mongia Lucretia
ilmet

timet Euryalusnak, Te vagi Flayamedes te vagi Ipolytus
nekem Lucretianak.

Euryalus mondgia nem volt Polexena bizonnial sep na-
ladnal, Elöttem volnais inkab szeretnelec bizoni tegedet
Venusnal, Noha sepfegeröl nagi sok diczireti vannak az
Poetaknal.

Neha sep orczaiait neha sep semeit igen diczeri vala,
Neha feyer testet hol nem latta volna ő tekinteli vala,
Bizoni sebnek lató hogi nem en magában regen alitó vala.

Illiennek lattia volt Anteon Dyanat kut fön az föröde-
ben, Semmi tagok ninczen kit nem diczerhetnek ez as-
sonnak testebé, Ki lehet seb feierb ennel ez assonnal föld-
nek kereksegeben.

Meg meneköttök mar az vesedelemtől oh é siuem se-
relmem, Mi lehet oli dolog kit erted en lelkem bizot el né
senuedne, Oh te sepekes meli es en berelmének ket sep
edes czecezi.

Titeket tartlake vallion ti vattoke mast az en kezeimbé,
Oh te sep sima karok io illatu tagok ti vattoke ölemben,
Kés volnek meg halnom hogi nem keduem segnek illien
nagi örömemben.

Te vagie melleté vagi alom iaczöttate mastan engemet,
Igaz giöniörüfeg vagiane en benné ki vigasztal engemet,
Bizoni vgi alitom hogi nem csak az alom fogta meg en el-
memet.

Oh giöniörüfeges czokok mezzel folio edes ölelgetefek
Oh meli igen bodog es meli niatafagos berenczeben mast
elek, Senkit berenezesbnek natamnal nem mondok ha gia-
korta igi elek.

Oh röuid eczaka giorfagos orak miert hogi igi siettek,
Miert örömünket valami keuisse hogi meg né keslelitek,
Adgiatok oli hösü eiet mint Alehmenomnak regenté en-
gettetek?

Soha

Soha röuidebnek nem tecek ennekem ennel ez eczaka
nal, Iol lehet en sokör voltam Dacyaban az Britaniosok-
nal, Mondgiak hogi az eyel sokkalis röuideb hogi nem
mint it hazunknal.

Igi bebelgetenek Iffiu Euryalus az sep Lucretiaual, Es
igi mulatanak ölelgetefekkel es giakor czokolassal, Ösne
ölelkeduen ök igy mulatnak eges eyel egi massal.

Meg nem alut vala az berelem benne vtanna ad dolog-
nak, El né farat vala regi nag ereie az ő keuanfagoknak, De
mint az vy földből fel iöüő veragok incab megh viulnak.

Az eyel el muluán hainálban kelenek egi mastul el vala-
nak, De naponkét örzők Lucretia mellet incab sokafulanak
Kik miat egi massal sokaig az vtan ök nem vigadhatanak.

Erös az berelem mindeneket meg giöz ellene sémi né al,
Né lehet oly erös ki által maganak bölczen vtat nem talal,
Azert az vtannais sokör egiüt lönek ennek ereie által.

QVINTA PARS.

Postquam nulla daur cocundi copia nuptam, Deserit Euryalus candide illa rogat.

Evgenius, Papa Romai Czaszarral ackor meg bekelt vala Euryalusnakis Czaszarral
Romaban késülnie kéi vala, Iol lehet titkollia mind az alta aszfizoni aszt meg hallota
vala. Mert vallion mi lehet olygen nag titok kit az szerelem nem tud, Ki lehet oli
ökös hogi ki meg czalalhassa az önnön szeretöiet, Azert Lucretia haluan meg rettene
ira illien leuelet.

Lucretia Euryalo.

HAragunnam read hogi ha az é siuem te read haraghat-
nek, Hogi te akaragod vtra késülesed tölé el titkoltatek
De hogi teged inkab en magánal szeret felné indultattatek.

Miert hogi ennekem vitez Euryale est meg né ielentet-
ted, Czabar hogi el késül kiuel tenekedis tudom hogi el
kel menned, Houa legiek en el kinek hacz engemet hogi
nem visés el veled.

Mit tegiek niatalias ha az en berelmem te tüled el hagia
tik, Kiben niugosik meg en büsult siuem ha tüled el taovo-
zik, Ket napot nem erek te erered lelkem testemből el ki
mulik.

G

Könöd-

Konfóru e valta Konfóruamiban meg áfot leuelemert,
Az te iob kezedet es ennekem adot tellyes igaz hitedet,
Ha túled valamit erdélletté bani meg égemet mind ezekert
Nem kerlek en arra hogi it maradgi velem de hogi el vi
gi engemet, El nem marathatok fémmikeppen túled iól tu
dod ferelmemet, nem nehez dolog ez ercz meg tanaczo
mat ebben io modod lehet.

Tetteté magában mint ha sent egi hazban mēnek el estue
fele, Czak masod magammal ven ábfonyal lesek vgi indu
lok à fele, Kúlgý ket auag három solgaidat ackoróes afele.

Né nagi munka lefen né allok ellenek ragatffel égemet,
Ne alicz magadbā hogi illy ektelenfeg né illet tegódet,
Nam az Pryamofnak fiais igi talalt felefeget maganak.

Ezzel boffufagot hidgied en vrānak igē nagiót né tehes,
Bizoni az halalis el valaft ó túle hogi ha te el né vifeš, Ki
uel te magadnak banatot ennekem nagi gíalazatot ferzes.

De ne legi kegietlen hozzam Euryale hogi ha ferecz en
gemet, Ne hadgi az halalban ki magammal inkab feretlek
en tegedet, Kire Euryalus šep Lucretianak ira illyē leuelet
Euryalus Lucretiāz.

EZ volt oka hogi en vtamat titkolram Lucretia te túled
Idónek előtte hogi tennen magadat felette ne giótór
yed, Tudom erkólczet hogi te az banatot soha megh
nem túrheted.

Ne veld ást magadban hogi el menuen Czaſar tóbe mar
ide nem ter, Ha ſinten hazankban megiónkis erre kel ión
ne mas vtra nem ter, Ha maſra menneis hidgied hogi ſere
retóđ hozzád viſontag meg ter.

Ne engedgie Iſten nekem hogi meheſsek soha az en ha
zamban, Hanem mint Vliffes teuelgó budofó legiek mind
ez vilagban, Hogi ha nem ióuendók viſontag te hozzáđ
Szenafnak Varofában.

Semmit ne felí azert ne haddel magadat viuly meg te er-

ódben, Ne giótórd teſtedet vigaztald ſiuedet eli addig
nagi órómben, Az ragadas felól nem haſnos teneked az
mit irš leueledben.

Gondolode hogi igi lehetne ennekem nagiob gióniórú
fegem, Mint hogi ha tegedet ſúntelen vtamban viſelhet
nelek velem, De tiſtefegúnkre nem keuanfagomra kel en
nekem gondolnom.

Nem erdemli túlem hitem tiſteſſegē hogi eſt miſtelliem
veled, Ki miat ſegienúllion es meg kiſſebúlión az te hired
neued, Tartozom en azzal es hogi io tanacz legiek minde
nekben teneked.

Tudod nagi nemzet vagi mindenek bóczúlik az te ne
meſegedet, Szepnek ſemermeſnek minden nemzet kóžót
mondgiak az te neuedet, Nem csak Olaſ orſag de mind
Magiar Nemet halotta te hiredet.

Erted hatra vetnem higied Lucretia az en tiſteſſegemet,
De ha el ragadlak meli nagi ſidalommal illetem nemzete
det, Minden óſmeróid es baratid kóžót meg rutitlak te
gedet.

Anyad te myattad eſik túrhetetlen keſerú nagi banatban,
Az te gonof hired el teried hertelē mind az egeš orſagbā,
Kik teged óſmernek gondolt meg mit mondnak felóled az
varasban.

Ihol Lucretia kit Brutus tárſanal tiſtabnak alitanak, Az
Góróg Vliffes feleſegenelis ſemermetesbnek mondnak,
Kar volna teneked illien vndok neuel magad kiſſebitened.

Nem illik hogi lenne Lucretia neued hanem inkab Me
dea, Ki hazat el hagiúā attiat el aruluā Iafon vtan indula,
Oh meli keſerúleg hogi ha ást hallaná azen ſiuembē volna.

Meg az mi ſerelmúnk titkon vagion nalunk maſt minde
nek diczernek, Az el ragadafnak vtanna hertelen fel indul
nanak ezek, Mennie dicziretben vagiunk tiz annira ſidal
maznanak ezek.

No had iarion hirünk gondold meg ha veled kedüem
serint elhetnek, En Czaſar ſolgaia leuē karom nekül tóled
el nem mehetnek, Mert ő tót gazdaga ő tót hatalmaſa elle-
ne nem vethetnek.

Hogi ha el hadnamis nem tarthatnalak vgi tegedet ke-
ted ſerint, Vduarat ha kóuetnem ſemmi niugodalmunk
nem lenne kedüünk ſerint, Mert egiút az Czaſar nem mu-
lat hanem heliről helire csak iarunk.

Ha mint egi kóz aſſont Taborrol Taborra tegedet hor-
danalak, Meli nagi ſidalomban veled egietembē engemet
czufolnanak, Kerlek azert teged hagi beket à fele tudat-
lan gondolatnak.

Gödold meg hiredet tárcz meg tiſtefeget iabor nézetſe-
gednek, Te magadnak keduez inkab hogi nē mint az meg
dühót ſerelemnek, Tób gióniórúſege hogi ha ezt kóue-
ted leſen nagi órómednek.

Mas ſeretőd talá hogi őket kóuetned teged arra intene,
Ióuendót nē nezuē csak buiaſagara hogi te veled elhetne,
De igaz ſeretőd nem volna hiredre ki gondot nē viſelne.

Az mit teneked en haſnodra alitok aſt igazan meg mon-
dom, Maragi meg it maſtan vary órómmel engem csak
ez azen tanaczom, Mennel hamareb lehet hogy en meg
terheſſek en azon igiekezem.

Vának az Czaſarnak it Petruſiaban nagi ſok fele dolgai,
En azoknak gongiat en magamra veſem Czaſaris meg en
gedi, Veled nalad nekül hogi ſoha elheſſek elmē igiekezeti

Elió egeſegben es ſeres engemet en lelkem Lucretia,
Szüned az ſerelmet benne valo langal kiſſebnek ne alicza,
Akarató ellen megiek el innet maſt minden ēber io lattya,
Meg niugonek ezē meg buſult elmeie az ſep Lucretianak,
Szauat meg fogada csak ne czalatattnek ira Euryalusnak,
Nem ſok idő muluan Czaſarral az Iſſiu Romaban indula-
nak.

Azon

Azon kózben Iſſiu Romaban indula nideg telesbe elek,
Betegſeg ſerelem túze, myat ſegeni egiarant giótretettek,
Az meg erőtlenült teſtet ket niaualiak haſontalanna teſiek

Mar ketſeges vala minden embereknel Euryalus elete,
Czak az oruofagtul keſlettetik vala bēne mar az ő lelke,
Czaſar mint egi fiat naponkent meg latni megien meg vi-
gaſtalni.

Sok oruofagokkal ſüntelen az Czaſar ötet oruofoltattia
De Lucretianak leuelenel ſemmi tób neki nem haſnala,
Kiből ſeretőiet egeſſegben akor lenni ertőtte vala

Ez meg kőniebite valami reſeből Iſſiunak niaualiaiat,
Agyarol fel kele mert valamenire meg erősíte labat,
Es meg ekeſíte vitezkedeſeuel Czaſar koronazattiat,

Koronazat vtan Romabol az Czaſar iúue Petruſiaban,
De hogi meg ereie iol meg nē iót vala ő marada Romabá,
Onnat el induluá csak vekoni erőuel iúue Szenas varasbá,

Lata egi nehanſor az ſep Lucretiát de vele nem ſolhata,
Leuelet azert űk giakorta egi maſnak irogattanak vala
Az el ragadaſrol nagi ſokat egi maſſal ők titkoltanak vala.

De harmad nap muluan lata Euryalus nem lehet veg dol-
gaban, Izene aſſonnak hogi nem marathatna imaran az
varasban, Előbi órómmel lőnek mind az ketten ſockal na-
giob banatban.

Az ő loua hatan Iſſiu Euryalus imar forgodik vala,
Igen nagi ſomorú ſíuel Lucretia ablakrol nezi vala.
Keſerű ſiraſſal kőnihulataſockal egi maſra neznek vala.

Egielő ſaidalom mind az kettő lelket fellelte giótri vala,
Kik az ő ſíueknek ſakadaſat imar magokban erzik vala,
Mint lelek az teſtül nehezen egi maſtul űk el valtának vala

Meli igen iſſioniu ſaydaló az halal az ki meg nē koſtolta,
Kic egi mas ſeretők el valaſat hogi ha ſíuebē meg gödolia,
Eſeben veheti io lehet az teſtnek nagiob keniat lathattia.

G 3

Gió-

Lelek el tauozuá az testtis el hagia kennal erzeneséget,
Czak egik senuedi az malik né erzi ostan az kénak terhet.
Bölcs Aristophanus az ket baratsagos firfiakrol azt mon
gia, Hogi noha ket testek vagion de ket testben mar czak
egi lelek vagion, Azert ezekrülis bator minden ember v-
gian ezent alicza,

Ebból köuettezik hogi nem az ket lelek tauozik el egi
mastul, Ha né az egi lelek ki ket többé vala valanak el egima
stul, Egi elme es egi siu ki kettőbő vala szakada el egi mastul

Mindé erzenesek tőlök el tauozek erőssen sirnak vala,
Az ő orczaiokban az nagi banat myat ver nem maradot.
vala, Ha künihulatafok nem lattatod volna holtnak mont-
hattad volna.

Vallion ki mondhatna es ki irgatna meg az ő nagi banat
tiokat, Ki gondolhatna meg az ű türhetettlen nagi somo-
rusagokat, Hanem ha hozzaik hasonloknak mondom az
regi sereitöket.

Az Penthesilaus mikor Görögokkal ment vala Troya ala,
Felesége latuan ssep Leomedyá ottan földre borula,

Ver hertelen valo banatnak myatta orczaiaban nem vala,
Mikor ő meg erte hadbá elősöris hog vra meg holt volna
Igen meg busula es meg keseredek Parist atkozza vala,
Nem sok idő mulua keserülegeben halala törtent vala:

Phenetiabeli Dydo Aeneastol mikoron el hagiateg,
Az ő nag sberelme fel geriet lelkehő soha meg né niukhatek,
Az őnnen kezeuel Aeneas Törüel siue altal veretek,

Iffiu Eöryalus hogi semei elöl ű neki el tauozek,
Földre le borula az ssep Lucretia ismet fel emeltetek,
V Agias hazab an hog lelket vehetne leanioktul vitetek,

Nag sok idő mulua fel serkenuē ismet agirol fel emelte-
rek, Mindé egefeget le vete magarol siue bantaban esek,
Mind halalaigla czak polgari modiara valo ködmēt visele,

Senki neuettefet sem trefa besedet az vtan nem halhatta
Sēmi enekleket sem penig örömmel magat nem vigaštala,
Miglen az sšuntelen valo banat miat esek nagi niauualiban
De miert hogi töle ebe es elmeie immaran tavul vala,
Vigaštalaft neki sšombedi barati mar nem adhatnak vala,
Az ő keseredet annya keze közöt lelket el ki boczata.

Az Eurialusis hogi sberetöienek el mene seme elol,
Senki nem hallotta ű neki menteben besedet semmi felöl,
De czak gondolkodek ssep Lucretiahoz valo terefe felöl,

Hogi onnat el iüuel Iffiu az Czašarhoz iöue Petrusiaban,
Ez onnet Czašarral az Ferusiaban es iöue Mantuaban,
Töb fő Varasokban es Basileaban vegre Magiar Oršagban

De mig elheteis soha niugodalma nem lön Lucretianak,
Ha nem minden eiel almaban köuete vtat Eurialusnak,
Mikeppē az ifiu mindenüt köuete vtat Sigmöd Czašarnak

Haluan Eurialus ašonnak halalat igen meg habórodek,
Felette keserues banattal mindniaraft giaz ruhabā őltözök,
Soka semmi dolog vigaštalafara neki nem talaltatek.

Nem sok idő mulua egi ssep leant Czašar ő neki sberzet
vala, Herczeg nézetsegből ki tista elető böcz io erkölczü
vala, Kiuel holtaigla Iffiu Eurialus kedue sberint el vala.

Senki hazukfagnak valaki oluassa ez dolgot ne alicza,
Ezek peldaiabol az ki iol meg erti niluan meg tanulhattia,
Hog az sberelēnek meregel meg tiltot poharat meg ne igia

Az ragalmazó siu tavul legiē inset es az gonosš iregleg,
Nē azoknak irtā kiben vralkodik az balgatak keuelleg, Es
akiket cbból regen ki faraštott az rest es tunia venleg.

Iffiak en feleim Iffiaknak hasnokert ezeket őšue settem
Kik vtan ballagni mindenkorő šokot az kegietlen sberelē,
Hogi attul meg tugiak magokat őrizni azak az ő igiekeštē

Kepet abrašariat maga viselesset termetitis meg irő, Miről
őšmerik meg hog el kerülhēsek Iffiaknak meg mutatō, Mert
czak ű reaiok vagiō ez enekbē šorgalmatos nagi gondom,

Giermek az berelem mezitelen iryak nincz ű neki fakala, Szeme vak ű neki hailando kezei valan vagion kett sarnia, Oldalā ű tegze fok merges nylai kezebē egű faklia

Iryak giermek kepben mert az ki bűlcz okos aűt el ta- uoztathattia, Czak az giermekekhez hasonlo ēberek van- nak birodalmaba, Kiknek sēmi eűe femmi okofagok czak azokat ostromlia.

Mezitelen iriak mert az sereűtűkben ninczen semerme- tefeg, Vānak azert iriak mert meg nē lathattia miczoda az okofag, Io czelekedet kűűt es az teuelges kűűt nincz ű nala kűlűmfeg.

Auagi hogi aűt veli hogi czelekedeti min dentűl titkon vadnak, Eűeben nem veűi mindennek űemei hogi ű rea vigiaznak, Sem lűtent sem tűrűent nē nez adgia magat czak az nagi buiafagnak. Vadnak fok nylai mert fok ēbereknek által lűűti űiueket, Szarniay azt iegzik mert czak ideűtűua viűel ű mindeneket, Igen alhatatlan giakorta el veűti az regi űűuenieket Iob kezeben faklya mert birodalmaban az kiknek holdolafa, Sebes lang azoknak űi- ueket űűntelen űokta űaniargatnya, Teűteket rutittya veg- re lelkeketis pokolba be taűittya. Sem eyel sem nappal űo- ha nem niugozik mindenkűr olalkodik, Mindeneket ke- fert nag fokakat meg giűz azokon vralkodik, Az kiknek űiűűkbē keűedelmet vehet es meg giűkerēűhetik .Elű in dulattiat ha eűedbē veűed te kűnnien meg olthatod, De erűt ha veűē mikint az allo fat te ki sē űakafthatod, Kit veű- űű korabā ki vonhattal volna vegre ki sem aűhatod. Giű- lűli az műnkat felette űeretti ű az hiuolkodokat, Hog ha eűed vaĝű egik fegiuerűd ez hadel az tuniafag, Mindēko- ron műnkat talali ű ellene kiben foglald magadat. Vege mar ez legiē azen irafűnak az űerelem dolgarol, Az ki tűb bet akar rola tudakozni ercze tűb irafokbűl, Vtollű tana czom hog az kitűl lehet meg oya magat attul,

VEGE,

M. ACADEMIA
KűNYVTARA

M. ACADEMIA
KűNYVTARA

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIPPEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

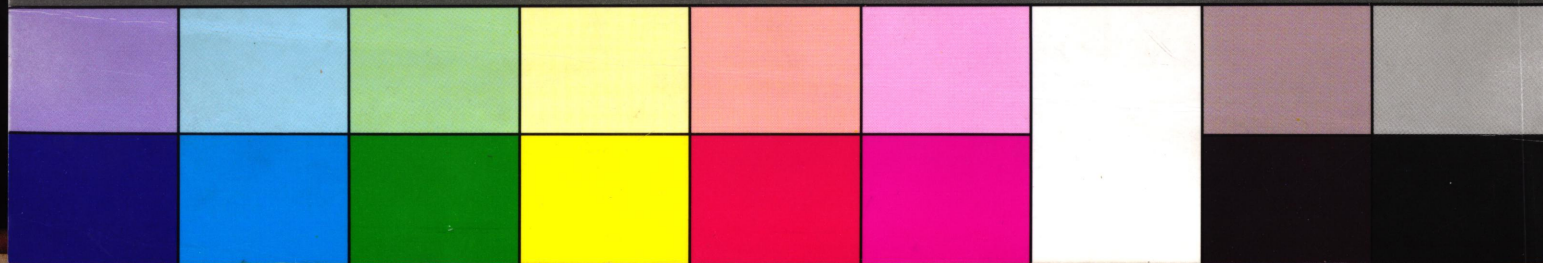
Red

Magenta

White

3/Color

Black

Giermek az berelem mezitelen iryak nincz ű neki fakala, Szeme vak ű neki hailando kezei valan vagion kett farnia, Oldalā ű tegze fok merges nylai kezebē egō faklia

Iryak giermek kepben mert az ki bōlcz okos ašt el ta-uoztathattia, Czak az giermekekhez hasonlo ēberek vannak birodalmaba, Kiknek sēmi eše femmi okofagok csak azokat ostromlia.

Mezitelen iriak mert az beretōkben ninczen semermeteg, Vānak azert iriak mert meg nē lathattia miczoda az okofag, Io czelekedet kōšt es az teuelges kōšt nincz ű nala kōlōmfeg. Auagi hogi ašt veli hogi czelekedeti mindentōl titkon vadnak, Ešeben nem vesī mindennek sēmei hogi ű rea vigiaznak, Sem lftent sem tōrūent nē nez adgia magat csak az nagi buiafagnak. Vadnak fok nylai mert fok ēbereknek által lōtti siueket, Szarniay azt iegzik mert csak ideftoua vifel ű mindeneket, Igen alhatatlan giakorta el vesī az regi űsuenieket Iob kezében faklya mert birodalmaban az kiknek holdolasa, Sebes lang azoknak siueket sūntelen fokta saniargatnya, Testeket rutittyva vegre lelkeketis pokolba be tabittyva. Sem eyel sem nappal fo-ha nem niugozik mindenkor olalkodik, Mindeneket kefert nag fokakat meg giōz azokon vralkodik, Az kiknek siuōkbē kesedelmet vehet es meg giōkereshetik. Elsō indulattiat ha ešedbē vesēd te kōnnien meg olthatod, De erōt ha vesē mikint az allo fat te ki sē fakashtatod, Kit vesēšō korabā ki vonhattal volna vegre ki sem ashatod. Giūlōli az munkat felette beretti ű az hiuolkodokat, Hog ha ešed vāgō egik fegiuerōd ez hadel az tuniafag, Mindēkoron munkat talali ű ellene kiben foglald magadat. Vege mar ez legiē azen irasōnak az berelem dolgarol, Az ki tōb bet akar rola tudakozni ercze tōb irasokbōl, Vtollō tana czom hog az kitōl lehet meg oya magat attul,

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

VEGE,

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

